ION I. MOȚA

PREZENT!

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE
„PĂȘESC IN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS“...
(Cântec legionar)

Tipografia «Bucovina» I. E. Toroufiu, Bucureşti

ION I. MOȚA

PREZENT!

„CEI CE AU CĂZUT UCIȘI DE GLOANȚELE DUȘMANE
„PĂȘESC IN RÂND CU CEI CE AU RĂMAS“...
(Cântec legionar)

Tipografia «Bucovina» I. E. Toroutiu, București

Ion I. Moţa: **PREZENT!**

EDIŢIA A IV-a

Facsimil istoric al ediţiei princeps,
apărută la Bucureşti în 1937, adăogită cu Anexe
– cu o traducere în italiană şi spaniolă a celor
două articole: "Prezent!" şi "E drumul cel cel bun"

Ediţie de 300 exemplare

Colecţia EUROPA München

Copyright 2007 by Ion Mării,
D-85757 Karlsfeld, Grünlandstraße 7

Tipărit în Germania – Printed in Germany

Ediţie trilingue: în română, italiană şi spaniolă
Edizione trilingue: in romeno, italiano e spagnolo
Edición trilingüe: en rumano, italiano y español

Traducerea textelor:
Claudio Mutti, Parma, şi *Antonio Medrano*, Madrid

1.ª ediţie – Tipografia Bucovina – Bucureşti 1937
2.ª ediţie – Colecţia EUROPA – München 1977
3.ª ediţie – Colecţia EUROPA – München 2003
4.ª ediţie – Colecţia EUROPA – München 2007

CUVÂNT INAINTE

Acum câteva zile, printre bagajele legionarilor întorşi din Spania s'a găsit un mic cufăraş aparţinând lui Ion I. Moţa.

Il închisese pentru ultima dată mâinile lui... „Cine ştie, unde voi fi eu, când micul meu cufăraş va fi deschis şi ale cui mâni îl vor mai deschide de acum ?...“

Cu mare emoţie ne-am apropiat şi am deschis geamantanul, în care am găsit hainele în care plecase din România şi trei articole scrise în Lisabona la 3 Decembrie 1936. Ele sunt adresate camarazilor lui dragi şi cititorilor „Libertăţii“ (alăturat publicăm două din ele aşa cum au fost scrise de mâna lui).

La această dată, el îşi vede din nou moartea. Din moarte, de dincolo de mormânt, vorbeşte camarazilor săi. Se vede din aceste scrisori, că sufletul lui este stăpânit de o *mare durere, aceea a despărţirii, a ruperii de noi.*

Dorinţa lui fierbinte este să nu se despartă de camarazii lui. Vrea să fie cu noi, în mijlocul nostru, să păşească în rând cu noi cu pieptul său lat, cu fruntea în vânt, sfidând biruitor moartea şi vrăjmaşul din faţă. Voieşte să fie prezent totdeauna şi, în zilele noastre de sărbătoare la şedinţele cuiburilor, să fie strigat şi de dincolo de moarte să răspundă :

PREZENT!

Este atât de clocotitoare această dorinţă a sufletului său încât, cine dintre noi se mai îndoieşte, că el nu este în mijlocul nostru!...

După cum Mântuitorul Isus Hristos este cu noi, căci a zis : „Iată eu sunt cu voi în toate zilele până la sfârşitul veacului!“ sau „Ori de câte ori veţi fi adunaţi, doi sau trei în numele meu, voi fi şi eu în mijlocul vostru.“

*

A doua grijă care îi frământă sufletul în faţa morţii, este grija pentru familia lui, pentru copiii lui cari rămân singuri.

„...Ajutaţi ‚Libertatea‘ singurul sprijin al copiilor mei...“

„...Aveţi inimă pentru copiii mei...“

Intrebăm Românii cu inimă şi cu dare de mână, dacă pentru liniştirea marelui suflet, nu ar fi timpul de a se cumpăra o casă copiilor lui Moţa, unde să fie adăpostită şi „Libertatea“, care în locul tatălui, le va aduce pâinea în fiecare zi.

PRESENTAZIONE

Alcuni giorni fa, tra i bagagli dei legionari tornati dalla Spagna, è stato trovato un cofanetto appartenente a Ion I. Moţa.

Lo aveva chiuso, per l'ultima volta, con le sue mani ... "Chissà dove sarò quando il mio cofanetto verrà aperto e chissà quali mani lo apriranno d'ora in poi? ..."

Con grande emozione ci siamo avvicinati e abbiamo aperto la sua borsa da viaggio, dove abbiamo trovato gli abiti che aveva indosso quando partì dalla Romania, nonché tre articoli scritti a Lisbona il 3 dicembre 1936. Sono indirizzati ai suoi cari camerati e ai lettori di "Libertatea" (più sotto ne pubblichiamo due, così come sono stati scritti dalla sua mano).

Questa volta, egli vede di nuovo la propria morte. Dalla morte, dall'aldilà, egli parla ai suoi camerati. Da queste lettere si vede che la sua anima è posseduta da **un grande dolore, quello della separazione, del distacco da noi.**

Il suo fervido desiderio è di non separarsi dai suoi camerati. Vuole essere con noi, in mezzo a noi, per marciare al passo con noi col suo petto ampio, con la fronte nel vento, sfidando vittoriosamente la morte e il nemico davanti a noi. Vuole essere presente sempre; vuole che nei nostri giorni di festa, nelle riunioni dei **cuib**, venga gridato il suo nome, per rispondere a noi, dall'oltretomba:

PRESENTE!

Questo desiderio della sua anima è così forte, che nessuno di noi può ancora dubitare che egli non sia in mezzo a noi! ...

Allo stesso modo è con noi il Redentore, Gesù Cristo, perché ha detto: "Ecco, io sono con voi tutti i giorni, fino alla fine del mondo", oppure: "Ogniqualvolta due o tre di voi si riuniranno in mio nome, sarò anch'io in mezzo a voi."

*

L'altro pensiero che angoscia la sua anima davanti alla morte, è il pensiero della sua famiglia, il pensiero dei suoi figli che rimangono soli.

"... Aiutate 'Libertatea', unico sostegno dei miei figli ..."

"... Abbiate cuore per i miei figlioli ..."

Ai Romeni che hanno un cuore generoso noi chiediamo se, aper la tranquillità della grande anima, non sarebbe tempo di acquistare una casa ai figli di Moţa: una casa in cui abbia sede anche "Libertatea", che, in mancanza del padre, procurerà loro il pane quotidiano.

PRESENTACIÓN

Hace algunos días, entre el equipaje de los legionarios que regresaron de España, se encontró un cofrecillo perteneciente a Ion I. Moţa.

Lo habia cerrado, por última vez, con sus propias manos ..."¿Quién sabe donde se abrirá mi cofrecillo y quien sabe que manos lo abrirán de ahora en adelante? ..."

Con gran emoción nos aproximamos y procedimos a la apertura de su bolsa de viaje, donde encontramos la ropa que llevaba puesta cuando partió de Rumanía así como tres artículos escritos en Lisboa, fechados el día 3 de diciembre de 1936. Estaban dirigidos a sus queridos camaradas y a los lectores de "Libertatea" (más adelante reproducimos dos de ellos, tal como fueron manuscritos).

En esta ocasión, contempla de nuevo la propia muerte. De la muerte, del más allá, habla a sus camaradas. Por estas cartas se ve que su alma estaba presa de **un gran dolor, el de la separación, el de la distancia de nosotros.**

Su fervoroso deseo era el de no alejarse de sus camaradas. Quiere estar con nosotros, entre nosotros, para desfilar juntos con su pecho henchido, con la frente al viento, desafiando victoriosamente la muerte y tener al adversario enfrente. Quiere estar siempre presente; quiere que en nuestros días festivos, en las reuniones del **cuib**, se invoque su nombre, para que él nos responda, desde la ultratumba:

¡PRESENTE!

Este deseo de su alma es tan fuerte, ¡que nadie puede aún siquiera dudar que él no se encuentre a nuestro lado! ...

Se halla de la misma manera que lo está el Redentor, Jesucristo, cuando dijo: "Heme aquí, yo estaré con vosotros todos los días, hasta el fin del mundo", o bien: "Cada vez que dos o tres de vosotros os reunáis en mi nombre, yo estaré con vosotros."

*

El otro pensamiento que angustia su alma ante la muerte, es el pensamiento en su familia, el pensamiento en sus hijos que quedarán huérfanos.

"... Ayudad a 'Libertatea', el único sustento de mis hijos ..."

"... Tened corazón para con mis niños ..."

A los Rumanos que tienen un corazón generoso pedimos si, para la tranquilidad de esta gran alma, no sería el momento de comprar una casa a los hijos de Moţa: una casa en la que se cobije también "Libertatea", que, al faltar el padre, les procurará su pan cotidiano.

„Eu aşa am înţeles datoria vieţii mele. Am iubit pe Cristos, şi am mers **fericit** *la moarte pentru El! – Io così ho inteso il dovere della mia vita. Ho amato Cristo e sono andato* **felice** *alla morte per Lui! – Así he comprendido el deber de mi vida. ¡He amado a Cristo y he marchado* **feliz** *a la muerte por Él!"*

Ion I. Moţa
(Din testamentul către părinţii săi)

Lisabona, 3 Decembrie 1936

Articolele din acest ciclu (cât și, eventual, din alte cicluri) vor apare în „Libertatea", câte unul în fiecare număr (sau, dacă nu voi reuși a scrie prea multe, câte unul la două numere), așa încât ziarul să aibă articole de-ale mele timp de câțiva ani, lucru care cred că va întări tirajul ziarului. Acestea, pentru cazul când nu mă mai întorc din Spania.

Cărți trimit mai mea este ca „Libertatea" să continue a apărea, ea fiind singurul izvor de venit al familiei mele, și putând totodată aduce prețioase servicii Legiunii.

I. M.

Toate aceste articole vor apărea având, deasupra titlului, în dreapta, următorul titlu mic:

„Cei ce-au căzut uciși de gloanțele dușmane,
„Trăiesc în rând cu cei-ce au rămas"...

(Cântec legionar)

Rog: multă atenție la corectură (tipografie).

1/ Întâiul articol

„Cei ce-au căzut mișii de ghiarele dușmane,
„Pășesc în rând cu cei-ce au rămas"...

(Cântec legionar)

Prezent!

Iubiți camarazi legionari și cetitori ai „Libertății".

Dumnezeu a vrut să mă numere și pe mine — poate și pe alți camarazi ai mei, legionari români ai Căpitanului — printre feriții luptători căzuți în Spania pentru apărarea Crucii. Iată, spun că sunt „feriți" acești luptători — deși mulți dintre voi căzuți în urma noastră copii, soții, fiițe dragi și fără alt sprijin decât noi — deoarece e fericit cu adevărat numai omul care trece astfel prin viață pământească încât să poată nădăjdui în mântuirea sufletului său. Iar cei pe cari Dumnezeu ne-a ales și ne-a primit să-I fim apărători cu prețul sângelui și vieții noastre, aceștia putem avea o puternică nădejde de mântuire ~~sufle~~ a sufletului, cu toate păcatele noastre de până acum.

Nici o putere, nici o dragoste nu este deasupra Neamului, nu se poate ruplui decât în Neamul său, afară doar de puterea lui Cristos, de dragostea pentru El. Cristos este același și în Spania și în Romînia. Când o oaste drăcească se ridică pentru a răpune pe Cristos din lume, când în fața luminoasă a Mântuitorului se bagă cu baioneta și cu mitraliera, atunci, toți oamenii, dîn orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii. Cu atât mai mult cu cât cei cari lucrează acum la dărâmarea creștinismului în Spania, nu se mulțumesc cu nenorocirea acestei țări ci vor ataca mâine așezarea ~~sor~~ creștinească și românească a tuturor țărilor, deci și a Romîniei noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, aduce am spus că este deasupra Neamurilor, ~~Hotărâ~~ pe noi Românii să luptăm pentru Cruce pe pământul străin al Spaniei

alături de Spanioli, de Nemți și de Italieni, — aceasta nu însemnează că puterea ~~și dragostea~~ creștinătății și dragostea de Cristos ne scot din Neamul nostru, ne înstrăinează de el. Căci Neamul nostru un poate fără credința noastră creștină. Apărând ~~astăzi~~ creștinătatea alături pe pământ străin, noi, apărăm o putere care e ~~a~~ vor al puterii neamului nostru, iar ascultând de îndemnul dragostei de Cruce noi ~~apărăm~~ ne luptăm, aici în Spania, dragostei pentru Neamul nostru românesc.

Astăzi noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii noastre strămoșești, pentru fericirea neamului românesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin nouă zidire pe care i-o aduce Căpitanul. Fapta noastră e o pravilă de unghiu a acestei noui zidiri legionare românești, zidire care — urmând voința sorții care așa a fost scrisă de pe veșnicie de legendă ale Meșterului Manole — a cerut înjumătățirea noastră în temeliile pe care, de-acum, veacurile nu le vor mai putea dărâma.

Iată pentruce m'am despărțit acum și-eu de cei ca mine, de ce nu voi mai fi printre voi luptește, înfrați camarazi și cetitori ai «Libertății».

Dar ~~cu~~ un cântec legionar spune așa de frumos:

„Cei ce-au căzut veniți de gloanțele dușmane,
„Găsesc în rând cu cei-ce au rămas"...

Deasemenea legionarii știu bine că altmintrelea când, la adunarea frontului legionar, se face „apelul morților", adică strigarea luptătorilor morți în luptă, toți legionarii răspund, cu putere și credință, în locul celui care nu mai are glas:

Prezent!

Adică cel plecat și chemat acum la apel, nu este cu adevărat plecat dintre cei rămași în viață, ci el este prezent, este viu în sufletele tuturor.

Răspund și-eu astăzi, prin această dragă gazetă a mea, celor cari m'au iubit și cari se întristează de plecarea

3/ mea trupească datoare ei :

Presentă!

Sunt cu voi, sufletul meu nu v'a părăsit.

Şi iată, ca să vă dau dovada, să vă fac poate bucuria ~~de~~ rămânerii mele printre voi, am scris, în zilele de luptă harte de noi ~~voi~~ pe pământul spaniol, mai multe rânduri către voi, nobilii mei camarazi şi cetăţeni ai „Libertăţii". Am scris destule pentruca să aveţi de-acum înainte, în fiecare săptămână, vreme de mai mulţi ani, ~~în fiecare număr~~ în paginile acestei „Libertăţi" dragi mie şi vouă, câteva rânduri de-ale mele, prin cari ~~vă aduc~~ voi vorbi în sufletele şi în gândurile voastre. Ca să mă aveţi astfel şi mai mult alături de voi, dacă acest sfat cu mine v'a fost drag.

Eu păstez azadar mai departe în rând cu voi cei cari aţi ~~voi~~ rămas. În fiecare săptămână „Libertatea" mă va aduce alături de voi, pentru a vă vorbi şi despre lucruri mai mici şi despre altele mai mari, pentru a vă povesti crâmpeie din luptele noastre, dar, mai ales pentru a vă cere aceea ce noi am avut în cea mai mare măsură şi o ~~cer~~ aşteptăm dela voi în măsură şi mai mare :

Dragoste şi credinţă deplină în Căpitan şi în Legiunea lui, în Legiunea noastră!

Lisabona (Portugalia), la 3 Decembrie 1936
în ziua plecării noastre spre pământul spaniol

Ion I. Mota

4 / al doilea articol /

„Ei ce-au căzut ..." etc

E drumul cel bun ...

Nimicurile au uneori însemnătatea lor în viață. Astfel noi, purtați de voia sorții peste mări și țări străine, am ~~avut~~ găsit bucurie și prilej de mulțumire (deși n'am fost noi nici altfel triști) în asemenea câteva lucruri „mărunte". La Hamburg, în Germania, după cum am mai spus cetitorilor „Libertății", am intrat în cala minunata Statue a Arhanghelului Mihail. Aici la Lisabona, hotelul la care ne-a adus Ministerul Spaniei (care ne-a făcut cinstea de a veni să ne ia de pe vapor) este așezat lângă o frumoasă lucrare în faianță (porțelan) a Sfântului Arhanghel, Cel Drag Căpitanului, căruia se rugau atâția legionari în vremurile de prigoană și care, alături de Arhanghelul Mihail și de Sfânta Parascheva, este un sfânt creștin de care ființele noastre se ~~simt~~ simt atrase mai mult.

Tot aici la Lisabona, așezându-ne astăzi la masă, vedem pe fața de masă o mulțime de semne ale legionarii (garoafe), foarte frumos cusute, și atât de exacte încât pot'că erau luate de pe fostele noastre buletine de vot...

„E drumul cel bun" spun toți băieții, veseli.

E „drum jalonat" cum se spune la armată, adică drum însemnat din loc în loc cu semne pentru a nu te rătăci. Aveam cu toții bucuria pe care o au drumeții cari, trecând singuri prin munți necunoscuți, ~~negăsesc~~ spre o fântână pierdută în negură și în taină, descoperă din loc în loc, pe copaci, semne cari le arată că acesta e drumul cel bun.

Lisabona (Portugalia), 3 Decembrie 1936.

Ion I. Mota

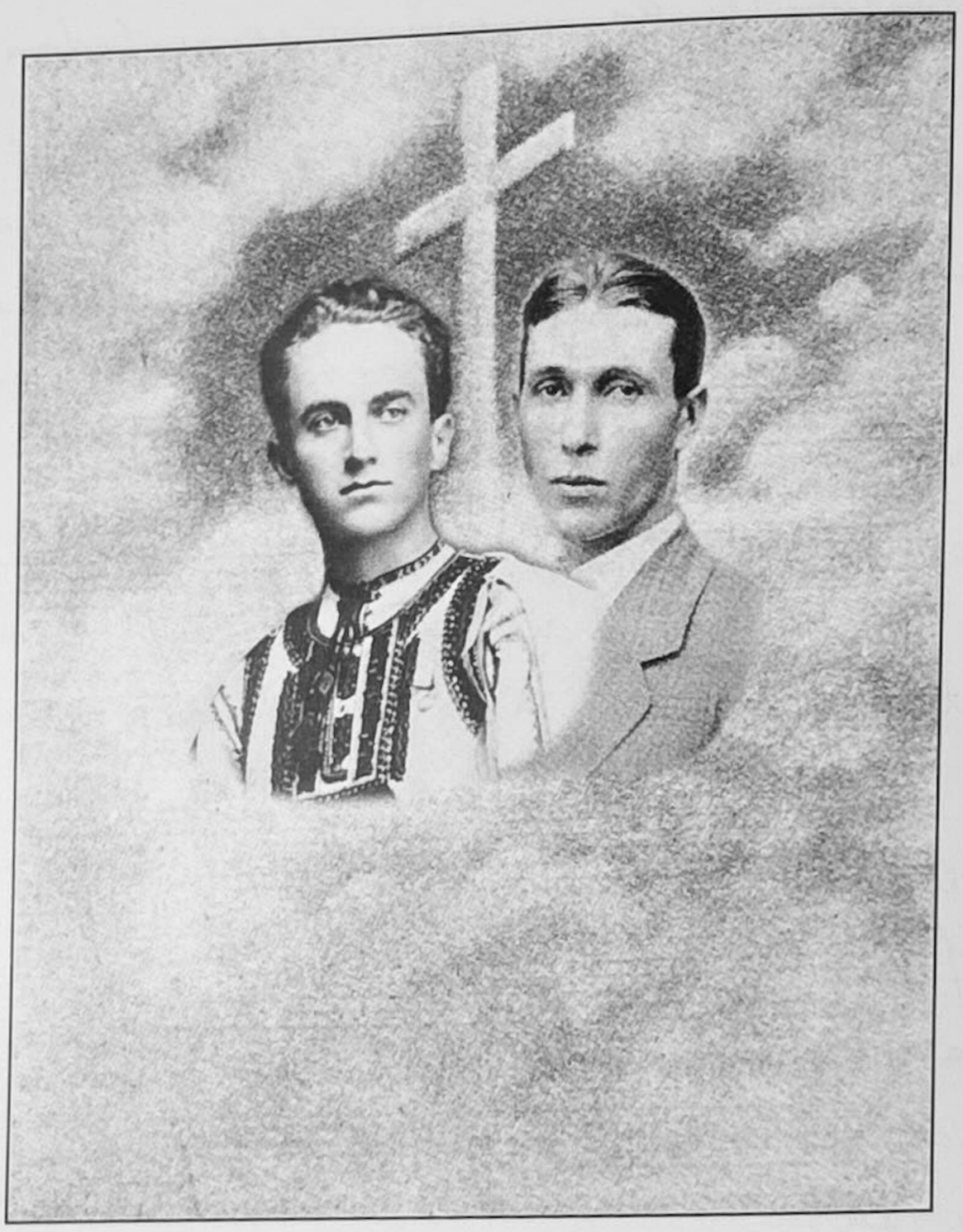

Scumpii eroi ne veghează şi duc spre lumină Legiunea
– Veglian su noi i cari eroi e guidan la Legione alla luce
– Los amados héroes velan sobre nosotros y guían la Legión hacia la luz.

Lisabona, 3 Decembrie 1936

Articolele din acest caet (cât şi, eventual, din alte caete) vor apare in *Libertatea,* câte unul in fiecare număr (sau, dacă nu isbutesc a scrie prea multe, câte unul la două numere), aşa încât ziarul să aibă articole de-ale mele timp de câţiva ani, lucru care cred că va întări trăinicia ziarului. Acestea, pentru cazul când nu mă mai întorc din Spania.
Căci dorinţa mea este ca *Libertatea* să continue a apărea, ca fiind singurul isvor de venit al familiei mele, şi putând totodată aduce preţioase servicii Legiunii.

I. M.

[P. S.] – Toate aceste articole vor apărea având, deasupra titlului, în dreapta, următorul titlu mic:

„Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
Păşesc în rând cu cei-ce au rămas ...“
(Cântec legionar)

Intâiul articol:

„Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
Păşesc în rând cu cei-ce au rămas ...“

PREZENT!

Iubiţi camarazi legionari şi cetitori ai ***Libertăţii.***

Dumnezeu a vrut să mă numere şi pe mine – poate şi pe alţi camarazi ai mei, legionari români ai Căpitanului – printre fericiţii luptători căzuţi în Spania pentru apărarea Crucii. Iată, spun că sunt "fericiţi“ aceşti luptători – deşi mulţi dintre noi lăsăm în urma noastră copii, soţie, fiinţe dragi şi fără alt sprijin decât noi – deoarece e fericit cu adevărat numai omul care trece astfel prin viaţa pământească încât să poată nădăjdui în mântuirea sufletului său. Iar cei pe care Dumnezeu ne-a ales şi ne-a primit să-I fim apărători cu preţul sângelui şi vieţii noastre, aceştia putem avea o puternică nădejde de mântuire a sufletului, cu toate păcatele noastre de până acum.

Nici o putere, nici o dragoste nu este deasupra Neamului, nu se poate împlini

Lisbona, 3 dicembre 1936

Gli articoli di questo quaderno (come anche, eventualmente, di altri quaderni) compariranno in *Libertatea* (La Libertà) uno ogni numero (o, se non riesco a scriverne troppi, uno ogni due numeri), in modo che il giornale abbia articoli miei per alcuni anni, cosa che, credo rafforzerà la vitalità del giornale. Questo, nel caso in cui io non torni più dalla Spagna.
Perchè il mio desiderio è che *Libertatea* continui a comparire essendo essa l'unica fonte di reddito della mia famiglia, e potendo contemporaneamente rendere preziosi servizi alla Legione.

I. M.

[P.S.] – Tutti questi articoli compariranno avendo, di sopra al titolo, a destra il seguente piccolo titolo:

„Quelli che son caduti per i proiettili nemici,
Marciano in fila con quelli che son rimasti ...“

Primo articolo:

„Quelli che son caduti per i proiettili nemici,
Marciano in fila con quelli che son rimasti ...“

PRESENTE!

Amati camerati legionari e lettori di ***Libertatea.***

Iddio ha voluto annoverare anche me – forse anche altri miei camerati, legionari romeni del Capitano – fra i felici combattenti caduti in Ispagna per la difesa della Croce. Ecco, dico che sono "felici“ questi combattenti – sebbene molti di noi lasciamo dietro di noi figli, moglie, creature care e senz'altro sostegno che noi – perchè è felice veramente soltanto l'uomo che passa nella vita terrena in modo tale da poter sperare nella salvezza dell'anima sua. E noi che Dio ha scelti e ha accettati come Suoi difensori a prezzo del sangue e della nostra vita, possiamo avere una forte speranza di salvezza dell'anima, nonostante tutti i nostri peccati commessi finora.

Nessuna forza, nessun amore esiste al disopra della Stirpe (e non può essere realizzata che nella Stirpe), all'infuori solo

Lisboa, 3 de diciembre de 1936

Los artículos de este libro de memorias (como eventualmente también de otros) aparecerán en *Libertatea* (La Libertad), uno en cada número (si no logro escribir muchos, uno en cada dos números), de modo que el periódico tenga artículos míos para unos cuantos años, cosa que creo que fortificará la vida de la revista. Esto para el caso de que no vuelva más de España.
Porque mi voluntad es que *Libertatea* continúe publicándose, ya que es la unica fuente de ingresos de mi familia y puede al mismo tiempo prestar servicios útiles a la Legión.

I. M.

[P.S.] Todos estos artículos aparecerán llevando encima del título, a la derecha, el siguiente subtítulo:

„Aquéllos que cayeron muertos por las balas [enemigas,
Marchan al paso junto con los que quedaron...“

Primer artículo:

„Aquéllos que cayeron muertos por las balas enemigas,
Marchan al paso junto con los que quedaron ...“

¡PRESENTE!

Queridos camaradas, legionarios y lectores de ***Libertatea:***

Dios ha querido escogerme – puede que también a otros de mis camaradas legionarios rumanos del Capitán – entre los felices combatientes caídos en España en defensa de la Cruz. Mirad, digo, que son "felices“ estos combatientes – a pesar de dejar muchos, detrás de nosotros, hijos, esposa, seres queridos y sin otro sostén que el nuestro –, porque verdaderamente sólo es feliz el hombre que pasa por la vida terrestre de tal modo para poder esperar la salvación de su alma. Y los que hemos sido escogidos y elegidos por Dios como sus defensores con el precio de nuestra sangre y de nuestra vida, podemos tener una gran esperanza en la salvación del alma, a pesar de todos nuestros pecados presentes.

Ningún poder, ningún amor está por encima del de la Patria y no se puede

decât în Neamul său, afară doar de puterea lui Cristos, de dragostea pentru El. Cristos este acelaş şi în Spania şi în România. Când o oaste diavolească se ridică pentru a isgoni pe Cristos din lume, când pe faţa luminoasă a Mântuitorului se trage cu baioneta şi cu mitraliera, atunci, toţi oamenii, din orice neam ar fi, trebue să sară în ajutorul Crucii. Cu atât mai mult cu cât cei care lucrează acum la dărâmarea creştinismului în Spania, nu se mulţumesc cu nenorocirea acestei ţări ci vor ataca mâine aşezarea creştinească şi românească a tuturor ţărilor aşadar şi a României noastre.

Dar dacă dragostea de Cristos, puterea lui Cristos, am spus că este deasupra Neamurilor, putând să ne aducă pe noi Românii să luptăm pentru Cruce pe pământul străin al Spaniei alături de Spanioli, de Nemţi şi de Italieni, – aceasta nu însemnează că puterea creştinătăţii şi dragostea de Cristos ne scot din Neamul nostru, ne înstrăinează de el. Căci Neamul noastru nu poate trăi fără credinţa noastră creştină. Apărând creştinătatea chiar pe pământ străin, noi, apărăm o putere care e isvor al puterii neamului nostru, iar ascultând de îndemnul dragostei de Cruce noi ne supunem, aici în Spania, dragostei pentru Neamul nostru românesc.

Aşadar noi luptăm, noi cădem aici, pentru apărarea legii noastre strămoşeşti, pentru fericirea neamului românesc, pentru învierea lui prin lupta Legiunii, prin noua zidire pe care i-o aduce Căpitanul. Fapta noastră e o piatră de unghiu a acestei noui zidiri legionare româneşti, zidire care – urmând voinţa sorţii care aşa a fost încă de pe vremurile de legendă ale Meşterului Manole – a cerut îngroparea noastră în temeliile pe care, de-acum, veacurile nu le vor mai putea dărâma.

Iată pentruce m'am despărţit acum şi eu de cei scumpi mie, de ce nu voi mai fi printre voi trupeşte, iubiţi camarazi şi cetitori ai *Libertăţii.*

Dar un cântec legionar spune atât de frumos:

„Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
Păşesc în rând cu cei-ce au rămas ...“

Deasemenea legionarii ştiu bine că atunci când, la adunarea frontului legionar, se face *”apelul morţilor“* adică strigarea luptătorilor morţi in lupte, toţi legionarii răspund, cu putere şi credinţă, în locul celui care nu mai are glas:

Prezent!

Adică cel plecat şi chemat acum la apel, nu este cu adevărat plecat dintre cei

della forza di Cristo e dell'amore per Lui. Cristo è lo stesso e in Ispagna e in Romania. Quando un esercito diabolico si solleva per cacciare Cristo dal mondo, quando sul viso luminoso del Redentore si tira con la baionetta e con la mitragliatrice, allora tutti gli uomini, di qualunque stirpe siano, devono balzare in aiuto della Croce. Tanto più che quelli che lavorano ora alla distruzione del cristianesimo in Ispagna, non si accontentano della disgrazia di questo paese, ma attaccheranno domani l'ordine cristiano di tutti i paesi, quindi anche della nostra Romania.

Ma se l'amore di Cristo, la potenza di Cristo, ho detto che è al disopra delle Stirpi, potendo portare noi Romeni, a combattere per la Croce sulla terra straniera della Spagna al fianco degli Spagnoli, dei Tedeschi e degli Italiani, questo non significa che la forza della cristianità e l'amore di Cristo ci stacchino dalla nostra Stirpe, ce ne rendano stranieri. Perchè la nostra Stirpe non può vivere senza la nostra fede cristiana. Difendendo la cristianità anche in terra straniera, noi difendiamo una forza che è sorgente della forza della nostra stirpe, e obbedendo allo sprone dell'amore per la Croce, noi obbediamo qui in Ispagna, all'amore per la nostra Stirpe romena.

Cosicchè noi combattiamo, noi cadiamo qui, per la difesa della nostra legge avita, per la felicità della stirpe romena, per la sua rinascita mediante la lotta della Legione, mediante la nuova costruzione che dà al paese il Capitano. La nostra azione è una pietra angolare di questa nuova costruzione legionaria romena, costruzione che – seguendo il volere della sorte, la quale è stata così fin dai tempi leggendari di Mastro Manole[1] – ha chiesto il nostro seppellimento nelle fondamenta che, da ora, i secoli non potranno più demolire.

Ecco perchè mi sono separato adesso anch' io dai miei cari, perchè non sarò più fra voi fisicamente, amati camerati e lettori di *Libertatea.*

Ma un canto legionario dice tanto bene:

„Quelli che son caduti per i proiettili nemici,
Marciano in fila con quelli che son rimasti ...“

Come pure i legionari sanno bene che, allorquando all'adunata del fronte legionario, si fa *”l'appello dei morti“*, cioè la chiamata dei combattenti morti in battaglia, tutti i legionari rispondono, con forza e fede, in luogo di colui che non ha più voce:

Presente!

Cioè colui che è partito e chiamato ora all'appello, non è veramente partito da

cumplir más que en la propia Patria, excepto el poder de Cristo y el amor hacia El. Cristo es el mismo en España que en Rumanía. Cuando una hueste diabólica se levanta para arrojarle del mundo, cuando a la figura luminosa del Salvador se la hiere con la bayoneta y se la ametralla, entonces todos los hombres, de cualquier nación que sean, tienen que alzarse en defensa de la Cruz. Y tanto más, cuanto que los que trabajan ahora para derribar el cristianismo en España, no se contentan con la desgracia de este país, sino que atacarán mañana los cimientos cristianos de todos los países y también los de nuestra Rumanía.

Pero si el amor a Cristo y el poder de Cristo que, como he dicho, está por encima de las Naciones, pudiendo arrastrarnos a nosotros, Rumanos, a luchar por la Cruz en tierra extranjera, en España, al lado de los Españoles, de los Alemanes y de los Italianos, esto no quiere decir que la potencia del cristianismo y el amor a Cristo nos saquen de nuestra Nación, nos desarraiguen de ella. Porque nuestra Nación no puede vivir sin nuestra fe cristiana. Defendiendo al cristianismo, aún en tierra extranjera, defendemos un poder que es fuente del de nuestra nación, y obedeciendo las sugestiones del amor a la Cruz nos sometemos aquí, en España, al amor de nuestra Nación rumana.

Así, nosotros luchamos, caemos aquí en defensa de nuestra ley tradicional, por la felicidad de nuestra patria rumana, por su resurrección, por medio de la lucha de los legionarios, por la reconstrucción que le procura el Capitán. Nuestros hechos son la piedra angular de la nueva edificación legionaria rumana, la cual, siguiendo la voluntad de la suerte – como lo fue en los tiempos legendarios del Maestro Manole[1] –, ha exigido que nos entierren en los cimientos, los cuales, de ahora en adelante, no podrán ser destruídos por los siglos.

He aquí porque me he separado ahora de los míos, porque no estaré ya más entre vosotros corporalmente, queridos camaradas y lectores de *Libertatea.*

Pero un himno legionario dice bellamente:

„Aquéllos que cayeron muertos por las balas enemigas,
Marchan al paso junto con los que quedaron ...“

Igualmente, los legionarios saben muy bien que, cuando en la reunión del frente legionario se *”invoca a los caídos“*, es decir, se nombra a los que sucumbieron en el combate, todos los legionarios contestan con fuerza y con fe, en lugar del que no tiene ya voz:

¡Presente!

Es decir, el que se ha ido y ahora es invocado, en verdad no ha desaparecido de los que quedaron con vida, sino que

rămaşi în viaţă, ci el este prezent, este viu în sufletele tuturor.

Răspund şi eu astăzi, prin această dragă gazetă a mea, celor care m'au iubit şi care se îndurerează de plecarea mea trupească dintre ei:

Prezent!

Sunt cu voi, sufletul meu nu v'a părăsit.

Şi iată, ca să vă dau dovada, să vă fac poate bucuria rămânerii mele printre voi, am scris, în zilele de luptă trăite de noi pe pământul spaniol, mai multe răvaşe către voi, iubiţii mei camarazi şi cetitori ai *Libertăţii.* Am scris destule pentruca să aveţi de-acum înainte, în fiecare săptămână, vreme de mai mulţi ani, în paginile acestei *Libertăţi* dragi mie şi vouă, câteva rânduri de-ale mele, prin care voi poposi în sufletele şi în gândurile voastre. Ca să mă aveţi astfel şi mai mult alături de voi, dacă acest sfat cu mine v'a fost drag.

Eu păşesc aşadar mai departe în rând cu voi cei care aţi rămas. In fiecare săptămână *Libertatea* mă va aduce alături de voi, pentru a vă vorbi şi despre lucruri mai mici şi despre altele mai mari, pentru a vă povesti crâmpee din luptele noastre, dar, mai ales pentru a vă cere aceea ce noi am avut în cea mai mare măsură şi o aşteptăm de la voi în măsură şi mai mare:

Dragoste şi credinţă deplină în Căpitan şi în Legiunea lui, în Legiunea noastră!

Lisabona (Portugalia), la 3 Decembrie 1936.
In ziua plecării noastre spre pământul spaniol.

Ion I. Moţa

Al doilea articol:

„Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane,
Păşesc în rând cu cei-ce au rămas ..."

E drumul cel bun ...

Nimicurile au uneori însemnătatea lor în viaţă. Astfel noi, purtaţi de voia sorţii peste mări şi ţări străine, am găsit bucurie şi prilej de înveselire (deşi n'am fost noi nici altfel trişti), în asemenea câteva lucruri "mărunte". La Hamburg, în Germania, după cum am mai spus cetitorilor *Libertăţii,* am întâlnit în cale minunata statue a Arhanghelului Mihail.

Aici la Lisabona, hotelul la care ne-a adus ministrul Spaniei (care ne-a făcut cinstea de a veni să ne ia de pe vapor) este

quelli rimasti in vita, ma egli è presente, è vivo nelle anime di tutti.

Rispondo anch'io oggi, attraverso questo caro mio giornale, a quelli che mi hanno amato e che si addolorano della mia dipartita corporale da loro:

Presente!

Sono con voi, l'anima mia non v'ha abbandonati.

Ed ecco, per darvi la prova, per darvi forse la gioia della mia permanenza fra voi, ho scritto, nei giorni di lotta, vissuti da noi in terra spagnola, parecchie lettere dirette a voi, amati miei camerati e lettori di *Libertatea.* Ne ho scritte abbastanza perchè abbiate d'ora in avanti, ogni settimana, per molti anni, nelle pagine di questa *Libertatea* cara a me e a voi, alcune righe mie, con le quali mi soffermerò nelle vostre anime e nei vostri pensieri. Perchè mi abbiate in questo modo ancor più vicino a voi, se questa conversazione con me vi è stata cara.

Io marcio dunque ancora in fila con voi che siete rimasti. In ogni settimana *Libertatea* mi porterà accanto a voi, per parlarvi e di cose piccole e di cose grandi, per raccontarvi momenti delle nostre lotte, ma specialmente per chiedervi quello che noi abbiamo avuto nella più grande misura e aspettiamo da voi in misura ancor più grande:

Amore e fede piena nel Capitano e nella sua Legione, nella nostra Legione!

Lisbona (Portogallo) il 3 dicembre 1936.
Nel giorno della nostra partenza per la terra spagnola.

Ion I. Moţa

Secondo articolo:

„Quelli che son caduti per i proiettili nemici,
Marciano in fila con quelli che son rimasti ..."

Siamo sulla via buona ...

I nonnulla hanno talvolta la loro importanza nella vita. Così noi, portati dalla sorte oltre mari e terre straniere, troviamo gioia e pretesto per rallegrarci (sebbene del resto non siamo stati tristi) in talune "piccole" cose. Ad Amburgo, in Germania, come ho già detto ai lettori di *Libertatea,* abbiamo ammirato nel nostro cammino la statua dell'Arcangelo Michele.

está presente, está vivo en el ánimo de todos.

Hoy yo también respondo a través de este querido periódico mío, a aquéllos que me han amado y que se afligen por mi marcha corporal de ellos:

¡Presente!

Estoy con vosotros; mi alma no os ha abandonado.

Y mirad: para comprobarlo, para daros quizá la alegría de mi permanencia entre vosotros, he escrito en los días de lucha vividos por nosotros en tierra española, varias cartas para vosotros, mis queridos camaradas y lectores de *Libertatea.* He escrito bastante para que tengáis de ahora en adelante, semanalmente, durante muchos años, en las páginas de esta *Libertatea* tan querida para mí y para vosotros, algunas líneas mías, por medio de las cuales descansaré en vuestras almas y en vuestros pensamientos, para tenerme aún así más a vuestro lado si esta charla conmigo os ha sido grata.

Así, en adelante marcharé con vosotros, los que habeis quedado. Semanalmente *Libertatea* me llevará a vuestro lado para hablaros también, tanto de las cosas pequeñas como de las grandes; para contaros episodios de nuestras luchas, pero, sobre todo, para pediros lo que nosotros quisimos con el ansia más grande y esperamos de vosotros con ansia aún mayor:

¡Amor y fe completa en el Capitán y en su Legión, en nuestra Legión!

Lisboa (Portugal), 3 de diciembre 1936.
Día de nuestra marcha a tierra española.

Ion I. Moţa

Segundo artículo:

„Aquéllos que cayeron muertos por las balas enemigas,
Marchan al paso junto con los que quedaron ..."

Es el buen camino ...

Las nimiedades tienen algunas veces su importancia en la vida. Así nosotros, llevados por el destino, sobre el mar, a países extranjeros, hemos encontrado alegría y motivo para regocijarnos (aunque tampoco habíamos estado tristes) con unas menudencias semejantes. En Hamburgo, en Alemania, según dije ya a los lectores de *Libertatea,* encontramos en el camino la maravillosa estatua del Arcángel San Miguel.

Aquí, en Lisboa, el hotel al cual nos ha traído el ministro de España (que nos ha hecho el honor de venir a recibirnos al

[1] Si riferisce alla leggenda della costruzione di una celebre chiesa romena, la quale non potè essere mandata a termine da Mastro Manole se prima non vi avesse murato sua moglie dentro (N.d.T.).

[1] Se refiere a la leyenda de la construcción de una célebre iglesia rumana, la cual no podía terminarse por el Maestro Manolé, de no ser enterrada en sus muros, viva, su mujer (N. del T.).

aşezat lângă o frumoasă lucrare în faianţă (porţelan) a Sfântului Antoniu, Cel drag Căpitanului, căruia se rugau atâţia legionari în vremurile de prigoană şi care, alături de Arhanghelul Mihail şi de Sfânta Paraschiva, este un sfânt creştin de care sufletele noastre se simt atrase mai mult.

Tot aici la Lisabona, aşezându-ne aseară la masă, vedem pe faţa de masă o mulţime de semne ale Legiunii (gardul), foarte frumos cusute, şi atât de exacte încât par'că erau luate de pe fostele noastre buletine de vot ...

„E drumul cel bun" spun toţi băeţii, veseli. E "drumul jalonat" cum se spune la armată, adică drumul însemnat din loc în loc cu semne pentru a nu te rătăci. Aveam cu toţii bucuria pe care o au drumeţii care, trecând, singuri, prin munţi necunoscuţi, spre o ţintă pierdută în neguri şi în taină, descoperă din loc în loc, pe copaci, semne care le arată că *acesta e drumul cel bun.*

Lisabona (Portugalia), 3 Decembrie 1936.

Ion I. Moţa

Qui a Lisbona, l'albergo in cui ci ha portati il ministro di Spagna (che ci ha fatto l'onore di venirci a prendere dalla nave) è situato accanto a un bel lavoro in maiolica faentina di Sant'Antonio, quello caro al Capitano, che pregavano tanti legionari ai tempi di persecuzione e che, insieme con l'Arcangelo Michele e Santa Paraschiva, è uno dei santi cristiani da cui le nostre anime si sentono più attratte.

Sempre qui a Lisbona, sedendoci ieri sera a tavola, vediamo sulla tovaglia un'infinità di segni della Legione (l'inferriata) lavorate benissimo e tanto esatti che sembravano presi dalle nostre vecchie schede elettorali ...

„Siamo sulla via buona" dicono i miei camerati allegri. Siamo sulla "via biffata" come si dice nell'esercito, cioè la via segnata qua e là con dei segni perchè non ci si perda. Avevamo tutti la gioia che hanno i viandanti che, passando soli per monti sconosciuti verso una mèta perduta nelle nebbie e nel mistero, scoprono qua e là, sugli alberi, i segni che indicano loro che *questa è la via buona.*

Lisbona (Portogallo), 3 dicembre 1936.

Ion I. Moţa

barco), está situado al lado de una hermosa obra en azulejos de San Antonio, tan querido por el Capitán, al que habían rogado tantos legionarios en los tiempos de persecución, y el cual, al lado del Arcángel San Miguel y de Santa Paraschiva, es el santo cristiano hacia quien nuestras almas se sienten más atraídas.

También aquí, en Lisboa, cuando nos sentamos anoche a la mesa, vimos sobre el mantel una porción de insignias de la Legión (las rejas), muy bien trabajadas y tan exactas, que parecían haber sido tomadas de nuestras antiguas papeletas de votación ...

„Es el buen camino", dicen alegres todos los muchachos. Es "camino jalonado", como se dice en el Ejército; es decir: camino marcado en varios sitios para no perderse. Todos tuvimos la alegría que tienen los que caminan cuando, atravesando, solos, un monte desconocido hacia una meta perdida en las tinieblas y el misterio, descubren de vez en cuando, sobre los árboles, señales que les indican que *éste es el buen camino.*

Lisboa (Portugal), 3 de diciembre de 1936.

Ion I. Moţa

Sfântul Arhanghel Mihail: Voevodul Puterilor Cereşti, simbolul dreptăţii divine – San Michele Arcangelo: Principe delle Potenze Celesti, simbolo della giustizia divina – San Miguel Arcángel: Príncipe de las Potencias Celestiales, símbolo de la justicia divina.

APELUL LEGIONARILOR MORȚI

CĂZUȚI IN LUPTE:

1. ION I. MOȚA, comandant legionar al Bunei Vestiri, mort la 13 Ianuarie 1937 pe front la Majadahonda.
2. VASILE MARIN, comandant legionar, mort la 13 Ianuarie 1937 pe front la Majadahonda.
3. STERIE CIUMETTI comandant legionar, licențiat Acad. Comercială. mort ca martir în noaptea de 29 Decembrie 1933.
4. CRISTACHE SOLOMON, din Senatul Legiunii, mort în Martie 1935 la Focșani în urma suferințelor din închisori.
5. VIRGIL TEODORESCU, student, împușcat la Constanța, la 22 Noembrie 1933 în timp ce lipea afișe legionare
6. NIȚĂ CONSTANTIN, muncitor, împușcat în ziua de 28 Noembrie 1933 la Iași, pentru că arunca pâine camarazilor săi asediați.
7. TOADER TOMA, croitor, împușcat la 30 Decembrie 1933 în comuna Borcea, Tecuci.
8. NICOLAIE BALAIANU, plugar, mort schingiuit la 9 Decembrie 1933 în comuna Daia, Vlașca.
9. GHEORGHE NEGREA, mort la 12 Ianuarie 1934, în urma schingiuirilor suferite în Fărdea Făget, Severin.
10. GHEORGHE GRIGOR, student, asasinat de comuniști la Cernăuți în August 1936.

MORȚI IN CREDINȚA LEGIONARĂ:

11. Melicescu Constantin, student București.
12. Bergheian Nicolae din Sibiu.
13. Gheorghe Crăciunescu din Putna.
14. Diaconu Nicolae din Putna.
15. Doroiu Sandu din Putna.
16. Ion Ignătescu, student din Dolj
17. Mardare Constantin, croitor Tanacu, Vaslui.
18. Geicu Constantin, frate de cruce, din Craiova.
19. Popescu Constantin, abs. la Litere din Broșteni, Argeș.
20. Rău Nicolae din Sibiu
21. Vlad Vasile, meseriaș din Sibiu.
22. Ahile Culețu, din Durostor.
23. Nicolae Constantin, din Roșcani, Covurlui.
24. Gheorghe Solomon, din Roșcani, Covurlui.
25. Gheorghe Pârvulescu din Craiova.
26. Dima Gheorghe, elev clasa 6-a din Galați.
27. Vasiliu Constantin, din Senatul Legiunii Adjud.
28. Dumitrescu Gheorghe, student, Dâmbovița.
29. Nițache Ion, student, Dâmbovița.
30. Nicolae Pralea, Galați.
31. Nicolae Răvescu, din Domnești, Muscel.
32. Nicolae Brodier, avocat din București.
33. Tudose Popescu.
34. General Tarnovschi I. din Senatul Legiunii Iași.
35. „ Macridescu din Senatul Legiunii Focșani.
36. Mateescu Aurel, director de bancă, București.
37. Constantin Eremia, meseriaș, Câmpulung Muscel.
38. Dimitrie Micescu, avocat din București.
39. Christache Moise, student din Buzău.
40. Olimpia Zeana, studentă.
41. Elvira Gârneață, doctor din Iași.
42. Gheorghe Popescu, cismar din Galați.
43. Lateș Pantelimon, student.
44. Dumitru Bulacu, profesor din Argeș.
45. Cristea Pavel, student.
46. Eleonora Predescu, funcționară din Giurgiu.
47. Dumitru Străchinaru, președintele Centrului Stud., Cernăuți.
48. Victor V. Slăvescu, inginer, Sibiu.

La ședințele de cuib, se va face apelul primilor zece legionari morți.
Acest apel se poate complecta cu acela al legionarilor morți, din județul respectiv.
Toți legionarii morți se vor pomeni la parastasele legionare.

In afară de ziarul *Libertatea* de la Orăştie, textul celor două articole "Prezent!" şi "E drumul cel bun" a mai apărut în următoarele publicaţii: – Oltre che sul giornale *Libertatea* di Orăştie, i testi dei due articoli "Prezent!" e "E drumul cel bun" [E la via giusta] sono apparsi anche nelle pubblicazioni seguenti: – Además de en el periódico *Libertatea* de Orăştie, los textos de los dos artículos "Prezent!" y "E drumul cel bun" [Es el buen camino] aparecieron también en las siguientes publicaciones:

In Română: *Testamentul* lui Ion Moţa. *Tributul de sânge al Gărzii de Fier din România în lupta contra bolşevismului în Spania,* Colecţia Europa, München ^{8}2003, pp. 30-38.

In Italiană: *Testamento* di Ion Motza. *Il tributo di sangue della Guardia di Ferro di Romania nella lotta contro il bolscevismo in Ispagna,* Edizioni all'insegna del Veltro, Parma ^{3}1984, pp. 40-46.

In Spaniolă: *Testamento* de Ion Moţa. *El tributo de sangre de la Guardia de Hierro de Rumanía en la lucha contra el bolchevismo en España,* Colecţia Europa, München ^{6}1990, pp. 39-46.

In Germană: *Das Testament* Ion Motzas. *Das Blutopfer der Eisernen Garde an der nationalspanischen Front,* Colecţia Europa, München ^{2}1994, pp. 39-45 (Nota Editorului).

De acelaş autor:

1) 8.ª ediţie – Ion I. Moţa, *Cranii de Lemn, articole 1922 – 1936.* (O reproducere facsimilară după ediţia a IV^{a}, apărută în Editura Mişcării Legionare, Bucureşti 1940). Colecţia Europa – München 1998

2) 2.ª ediţie – Ion I. Moţa, *Corespondenţa cu Welt-Dienst (1934/36),* ediţie bilingue româno-franceză, prefaţată de Claudio Mutti, Colecţia Europa – München 2000

Traduceri în limbi străine

In italiană:

3) 1.ª ediţie – Ion I. Moţa, *L'uomo nuovo,* traducere din română de Claudia Mutti şi o Notă introductivă de Ion Mării, Edizioni di Ar – Padova 1978

4) 1.ª ediţie – Ion I. Moţa, *Corrispondenza col Welt-Dienst (1934/36).* (Traducere din limba română şi o Prefaţă de C. Mutti) Edizioni all'insegna del Veltro – Parma 1996

In spaniolă:

5) 1.ª ediţie – Ion I. Moţa, *El hombre nuevo,* (traducere din italiană de Antonio Medrano). Edición patrocinada por "Colecţia Europa", München. Ediciones Ojeda – Barcelona 1999

ANEXE

Adăugăm la ediţia de faţă o reproducere în facsimil a şapte scrisori autografe ale Căpitanului. Una din anul 1924, scrisă din închisoarea Văcăreşti; a doua din 1928, scrisă tot dintr'o închisoare, din Galata, în care Căpitanul se adresează unei Românce din Statele Unite şi a treia din 1936, este adresată Prinţului Mihail Sturdza. Ultimele patru scrisori din anii 1937/38 sunt adresate cuibului "Dacia" de la Roma. Deasemeni publicăm textul acestor scrisori în limba română, italiană şi spaniolă.

Completăm ediţia a patra cu încă două scrisori: una din Octombrie 1934, scrisă în limba franceză şi adresată prietenilor de la *Pinet-d'Uriage* pe care Căpitanul i-a cunoscut în timpul studiilor sale la Grenoble, iar a doua, din Ianuarie 1935, a fost trimisă Nicadorilor prin generalul Cantacuzino care i-a vizitat la închisoare.

Aggiungiamo alla presente edizione una riproduzione in facsimile di sette lettere autografe del Capitano. Una, del 1924, è scritta dal carcere di Văcăreşti; nella seconda, scritta nel 1928 da un altro carcere, quello di Galata, il Capitano si rivolge a una Romena che vive negli Stati Uniti; la terza, del 1936, è indirizzata al Principe Mihail Sturdza. Le ultime quattro lettere, degli anni 1937-'38, sono indirizzate al *cuib* "Dacia" di Roma. Pubblichiamo parimenti il testo di queste lettere in romeno, italiano e spagnolo.

Completiamo la quarta edizione con altre due lettere: una, dell'ottobre 1934, è scritta in francese ed è indirizzata agli amici di *Pinet-d'Uriage*, conosciuti dal Capitano all'epoca dei suoi studi a Grenoble, mentre l'altra, del gennaio 1935, fu inviata ai Nicadori tramite il generale Cantacuzino, che fece loro visita in carcere.

Añadimos a la presente edición una reproducción en facsímil de siete cartas autógrafas del Capitán. La primera, de 1924, la escribió desde la cárcel de Văcăreşti; en la segunda, escrita en 1928 desde otra cárcel, la de Gálata, el Capitán se dirige a una rumana que vive en los Estados Unidos; la tercera, de 1936, va dirigida al Príncipe Mihail Sturdza. Las cuatro últimas cartas, de los años 1937 y 1938, van dirigidas al *cuib* "Dacia" de Roma. Publicamos asimismo el texto de estas cartas en rumano, italiano y español.

Completamos la cuarta edición con otras dos cartas: una, de octubre de 1934, está escrita en francés y va dirigida a los amigos de *Pinet-d'Uriage*, conocidos del Capitán en la época de sus estudios en Grenoble, mientras la otra, de enero de 1935, fue enviada a los Nicadores a través del general Cantacuzino, que los visitó en la cárcel.

Salut pe cei ce merg spre marea biruință legionară.

CORNELIU Z. CODREANU 1938.

Saluto coloro che vanno verso la grande vittoria legionaria.

CORNELIU Z. CODREANU 1938.

Saludo a los que marchan hacia la gran victoria legionaria.

CORNELIU Z. CODREANU 1938.

Salut pe cei ce merg
spre marea biruință
legionară. Corneliu Z Codreanu
1938.

Conducătorii mişcării studenţeşti de la 1922 întemniţaţi la Văcăreşti: – I capi del movimento studentesco romeno del 1922 rinchiusi nel carcere di Văcăreşti: – Los jefes del movimiento estudiantil rumano de 1922 presos en la cárcel de Văcăreşti: Corneliu Zelea Codreanu, Ion I. Moţa, Tudose Popescu, Corneliu Georgescu, Ilie Gârneaţă şi Radu Mironovici.

Vâlcăresti 4 Martie 924.

Iubiti Camarazi,
Pri mind astăzi scrisoarea voastră prin care ne anunțați trimiterea a 600 lei ve grăbim a vă răspunde.
Aflați că gândul nostru și toate nădejdile noastre către voi sunt îndreptate. Către generația nouă.
Voi trebuie să vă pătrundeți adânc că Dumnezeul părinților noștri v'a dăruit o mare, o sfântă menire pe lume: Să biruiți dușmanii și să faceți ca în țara aceasta să rămâie stăpâni, muncitorii de vlăscuri ai brazdelor noastre bogate.
Aceasta este partea voastră în viață. În vederea acestei lupte, pregătiți-vă mintea, purificați-vă sufletele, oțeliți-vă pumnul.
Până când vom mai avea în piepturi viață și până când brațul nostru va mai purta o spadă de oțel', Noi vom fi mereu alături de voi.
Trăiască România noastră!

Ion I. Mota.
Corneliu Georgescu. Mironovici R. Cornelin Teleor Codreanu.
Ilie Gârneață.
Teodor Popescu.

Sunteţem încurajaţi numai de dragostea
de aceia aveţi o mare mulţumire atunci
când Românii ne scriu şi ne urmăresc cu gândul,
pe drumul nostru.
O mare bucurie ne-a făcut scriitoarea D-na
pe care am şi publicat-o în revistă şi deasemenea
ne-au fost de mare ajutor banii; căci au
sosit la noi în vreme de secetă, când
aproape nu mai aveam cu ce plăti revista.
De aceia noi toţi legionarii Vă mulţumim
D-v şi stimatului D-v Sot, D-lui [illegible] şi Vă
aşteptăm cu drag un 'pachet' pentru viitorul
cărticele în dar de pe la noi. În el veţi căuta
cu atenţie şi veţi găsi: insigna legionarului,
un toc mic de ştarvat la Gât, cu ţărână adunată
de pe toate cimpiile de bătaie ale pământului românesc
începând cu Sarmi-zegetuza, unde a pierit Decebal
cu Ştefan, cu Horia, Viteazul, Tudor, Mircea şi terminând
cu Tartacaia, Oituz şi Mărăşeşti. ! ţărâna aceasta
este sfinţită cu sângele Eroilor noştri. Ea se
dă cu mare atenţie şi numai acelor cari dau dova-
dă de multă dragoste, devotament şi muncă.
La noi în ţară sunt numai 45 de Români cari îl au.
De aceia purtaţi-l cu toată sfinţenia amândoi, cu
satul D-v, până când Vă vom mai trimite unul.
În revista Nr 8 pe care de asemeni o veţi găsi în pachet
în primul articol veţi găsi explicaţii pe larg asupra
ţărânei. Terminând, Vă salut în numele
Pământului românesc
Corneliu Zelea-Codreanu

les prisons du pays. Maltratés horriblement.
Ils m'ont cherché, mais ils ne m'ont pas trouvé.

29 decembre a Sinaia tombe le premier ministre Duca fusillé par 3 légionnaires, étudiants.

De cette fois-ci, les horreurs commencent plus térribles.

18.000 arrêtés. Encore 6 morts de nos rangs. Mon secretaire, Sterie Ciumeti, est tué par la police pendant une nuit, près de Bucarest. Mon père, et toute ma famille emprisoné. Seule ma mère a été libre. Ma femme est arrêtée le premier janvier et tenue 11 jours dans les celules souterraines de la police, sur le ciment, sous lit, sous peu, sans lui donner à manger et puis encore 3 mois à la Sûreté Générale.

Ils me cherchent pour me tuer. La police, la Sûreté, la gendarmerie, les juifs, les membres du parti libéral.

Mais ils ne me trouvent pas.

J'ai passé 4 mois dans des situations très difficiles, dangereuses.

Avant que le procès commence, je me rends, je me présent seul. Tout le monde reste étonné, parceque tout le monde croyait que je suis mort. Les juges: 5 généraux, à cause de l'état de siège. Parmi nous se trouve arrêté le général Cantacuzène, ancien commandant de une brigade pendant la guerre. Il porte la légion d'honneur, accordée par la France, sur les champs de bataille.

Le procès dure 20 jours. Le gouvernement fait des pressions pour nous condamner aux travaux forcé.

Une merveille: nous sommes acquittés à l'unanimité par les 5 généraux.

Seulement les 3 étudiants sont condamnés aux travaux forcé.

Maintenant nous sommes libres et nous avons intenté procès pour la dissolution illégale de notre parti.
En même temps nous travaillons parce que nous avons beaucoups des sympathisants parmi les masses paysannes et même intellectuelles roumaines La lutte commencera. Nous devons vaincre.

× × ×

À causes de tout de misères que nous avons dû supporter, nous nous interrompue la correspondance avec vous. Mais, moi et ma femme nous avons toujours pensé à vous.
Je suis en bonne santé.
Ma femme doit supporter une opération ces jours-ci.

× × ×

Et vous? Mme et M. David?
La Famille Belmain? La Famille Odru? Et tous les habitants de Pinet? Et Thiebaud, que ce qu'il fait?

Je n'ai pas oublié: quand nous vaincrons, je vous ai promis un wagon special 2ème classe pour venir chez nous, visiter la Roumanie, vous et tous les amis de Pinet. × × ×

Mais avec les boules, Mr Gaston, ça marche, ça continue régulièrement? On boit toujours de "la Tisane" de Mme David?

× × ×

Nous nous rappelons toujours de vous, avec un très grand plaisir.
Je termine ma lettre, en laissant à Mademoiselle David le soin d'en carriger les fautes.
Recevez, tous, les salutations les plus amicales de nous.

Cornelia Z Codreanu

adresse: General Cantacuzino-Grănicerul
pour C.Z.C. Rue Imprimerie 3
Roumanie. Bucarest

Drogii mei,

D-l General vă va spune pe larg, punct cu punct ce am făcut și ce vom mai face.

Din partea mea să știți numai atât:

a) Că noi ne gândim mereu la voi;

b) Că în toate ședințele, cu toții și-aduc aminte de voi și cântă cântecul vostru;

c) Că se fac rugăciuni prin biserici pentru voi;

d) Că mișcarea noastră este tot mai puternică și cu atât mai puternică cu cât tace și nu dă semne de neliniște;

e) Că noi manevrăm cu siguranță deplină în tot ceiace facem, și credem într'o victorie sigură pentru care ne asumăm răspunderea.

Vă rog însă un lucru pentru ca Să ne faceți un bine:

la ora 12 noaptea fix cetiți fiecare în celula voastră în genunchi acatistul Maicii Domnului întreg timp de 42 de nopți.

Eu am făcut așa în cazul Marcin, apoi în închisoare la 930, și astă iarnă.

Și am învins mereu.

Faceți și voi la fel.

Și rugați-vă pentru mișcarea noastră și pentru voi.

Astfel ne veți fi de mare folos. Și rezultatul acestor rugăciuni îl veți putea simți încurând.

Fiți tari. Fiți cu adevărat bărbați și cu adevărat legionari în aceste vremuri grele pentru voi și aveți încredere nestrămutată în cuvântul nostru și în biruință. Vă sărută șeful Vostru.

23.I.1935

Corneliu

Pentru cinstea „Dacia" dela Roma
prin Prefectul Cinstelui
leg. Leon Zopa.

Dragii Mei,

Voiesc să vă încredințez spre
rezolvare două chestiuni:

I. Tipărirea testamentului
lui Mota, pe care vi-l
alăturez tradus în limba
italiană. Rămâne ca să
să traduceți numai
prefața.

= La această prefață se poate
adăuga o alta a D-lui General
Sarii sau a D-lui Caselgoli sau
a amândurora, căci amîndoi
l-au cunoscut pe Mota atât
în România cât și la congresul
dela Montreux și i-au apreciat
valoarea intelectuală și caracterul
să se mai bată la mașină și să li
se dea și lor câte o copie a
testamentului pentru a-l citi.

să se tipărească în zece mii exemplare format mic, foarte ceva mai mare ca al nostru.

= se dorit ca fie coperta în titlul sau sub-titlu să fie introdus cuvintele „Garda de Fer" și „Spania"

Ex-lu Testamentul lui Doa Mota, (Garda-de-Fier)
erou român, căzut în Spania la Majadalorida: 13.I.937 pentru Hristos.

= cheltuielile de tipar le suportam noi, centrul legionar. Cărticica dorim să apară fruntos. Nu luxos dar frumos. De veți comunica treptat și-l vom tipări într-o legatie.

Tipăritura să-se facă repede. Supraștierea ei se va face sub supravegherea cuibului:

a) în cercurile politice fasciste
b) în cercurile catolice, creștine
c) în presa fascistă și creștină.
d) în tineret universitar, licee

} se vor da după un plan bine stabilit, vreo 4000 ex. circa

Restul de 6000 se vor putea
rămâne cu un preț potrivit.
Nici prea ieftin, nici prea scump.
Mă veți ține în curent prin scrisori
de modul în care se desfășoară execuția
lucrării D-v.

x x x

II. chestiune. Vă trimit cartea
mea „Pentru legionari" tradusă
în limba italiană.
Voiesc s'o tipăresc.
Vă rog mai căutați a găsi un
editor care să voiască el
a o tipări și împrăștia (vinde),
pe contul său.
Nouă ni se pare „atâta
la sută din prețul de vânzare a
fiecărei cărți." Cât se obișnuiește
în Italia să ia un editor dela
un autor.

Pentru a găsi mă gândesc
să-l caut contact cu profesorul
Popescu și el prin legăturile
pe care le are poate ar
putea găsi té cinevа.
Cu acest editor eu așí trebui
să încheiu un contract. Vеți
studia modalitățile.

În cazul că de găsește cineva
să tipărească coperta să fie
și o tipărească românească. Titlul
ca cea
scris cu alos fel de litere
subliniat cu verde, complectat adaugat
poate: Pentru legionarii României.

Cartea poate avea o banderolă
pe care să fie cuvântul „Gorda de
fier" din România. Exp. C. Z. C.
Țepul gărzii de fier din România etc.
Toate acestea le las la aprecierea
D-v.

carte n'are nevoie de prefață.
Mi-ar plăcea însă foarte mult dacă această carte ar putea fi prefațată de copilul lui Mussolini, care se află în fotografie în brațele tatălui. Un fiu cum îl cheamă, dar după fotografie, am o mare simpatie pentru el. Soldații se despart doar-doar vor putea să comunicați mai. Vă trimit alăturat fotografia. Dacă nu se poate nu e nimic, mergeți mai departe. E o simplă curiozitate a mea.
Dacă prefața se poate face e bine ca să citească din carte cel puțin o parte în locurile esențiale.

× × ×

Mă veți ține în curent. Sincer
aceste chestiuni voiesc viteză.

Tot în acest sens
la cererea de pe
lângă cererea de
mai sus în acest sens
mai de asemenea
dreptul birului
rămâne.

Cu deosebită consideraţiune
Nov. 19. 1937.

adresa pe care îmi rog să scrie:

Inginer Eugen Jonică
Str. Franc-masonă 7
Bucureşti

Profesorz Ioan Zopa
Roma.

Iubite Comandor
Răspund la scrisoarea Dvs. I.
I. Primesc tipărirea la „Europa Giovane".
II. Mai târziu voiu trimite și câteva rânduri pentru revistă.
III Voiu expedia la prima ocazie suma de 800 lire (În această privință și celelalte privitoare fiu să dau Dvs punctul meu de vedere: vieața odată cu un caracter social, facilitați etc. dela ei.
Sunteam de ajuns, și pe drept cuvânt, îndatoriți de mărturii,

Legionarul trebue să rupă
cu rutina oraşului tradiţie.

IV. Nu pă mai atrag
atenţiunea că fie
fie cu orice preţ
la prefaţa cărţii.
Căci n'aşi voi să
nasc încurcături
politice care poate n'ar
veni.

De aceea, în cazul când nu
se poate, prefer cartea
fără prefaţă. Zar dacă
se poate: o prefaţă scurtă,
aşteptează pasiunea.
Nu un studiu.

a drog
17.I.938. C. Zelea Codreanu.

Leon Zopa:

Rog urgentați chestiunea
tipăririi cărții mele.

Cu stimă
22.I.938

30. III. 938.

Dragii mei,

I. Lucrați urgent la tipărirea cărții căci este nevoie de ea.
Comunicați în ce stadiu se află lucrul.

II. Aici suntem în desfășurarea celei mari bătălii legionare. Nu vin la Roma. Plecarea mea ca și dizolvarea partidelor mi-i decât prima figură de joc din această bătălie

III. Vezi asta dar să nu se confunde. Am văzut în „Il Nazionale" că sunt trecut „post 11 (gia ex) Sf al Gărzii de Fier
în „post". Ci sunt și voinic!

Pe prima ieră:

Garda Moare, dar nu se predă.

acum e altfel:

„Garda de fier nu moare, ci nu se predă!
Garda de fier învinge!"

sau mijlocul luptei,
-cu drag tuturora.

Corneliu Z. Codreanu.

Corespondența trimisă mie este cenzurată și confiscată.

2 din fiecare scrisoare care mi le trimiteți le scrieți pe adresa aceasta:

Sra Maitrejeanu, la
Dl Ministrul
Artur Vătoianu
str. Otetari Nr 2 bis
București.

Scrieți, Stimată Doamnă, pe scrisoare, după ce ați scris adresa aceasta:

Văcărești, 4 Martie 1924

Iubiți camarazi,

primind astăzi scrisoarea voastră prin care ne anunțați trimiterea a 600 lei ne grăbim a vă răspunde.

Aflați că gândul nostru și toate nădejdile noastre către voi sunt îndreptate. *Către generația nouă.* Voi trebuie să vă pătrundeți adânc că Dumnezeul părinților noștri v'a dăruit o mare, o sfântă menire pe lume: *Să biruiți dușmanii și să faceți ca în țara aceasta să rămâie stăpâni muncitorii de veacuri ai brazdelor noastre scumpe.* Aceasta este partea voastră în viață. In vederea acestei lupte, pregătiți-vă mintea, purificați-vă sufletele, oțeliți-vă pumnul.

Până când vom mai avea în piepturi viață și până când brațul nostru va mai purta o spadă de oțel, noi vom fi mereu alături de voi.

Trăiască România noastră!

CORNELIU ZELEA CODREANU

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Galata, 21 Aprilie 1928

Prea stimată Doamnă,

sunt mai bine de 10 zile de când am primit scrisoarea și banii 8500 lei.

Imprejurări neprevăzute m'au pus în imposibilitate de a Vă răspunde imediat.

Am sărbătorit Sf. Sărbători în închisoare de unde Vă scriu și acum, pentrucă în lupta noastră contra *Răului* am înțeles să fim necruțători, așa încât am întâlnit pe-un hoț și l-am bătut.

De-ar fi făcut un altul faptul acesta ar fi fost liber de mult, dar pentrucă l-am făcut eu și pentrucă cel lovit era un hoț, încă trebuie să stau.

Dealtfel pentru moralul nostru nu are nici-o importanță, pentrucă suntem hotărîți a suferi toate prigoanele și a merge până la sacrificiul complet al nostru. O biruință trebuie să vină cândva. De n'om gusta-o noi, vor gusta-o copiii noștri. Deaceea vom merge înainte.

Suntem înconjurați numai de dușmani. Deaceea avem o mare mulțumire atunci când Români ne scriu și ne urmăresc cu gândul, pe drumul nostru.

O mare bucurie ne-a făcut scrisoarea Dv. pe care am și publicat-o în revistă și deasemeni ne-au fost de mare ajutor banii, căci au sosit la noi în vreme de secetă, când aproape nu mai aveam cu ce plăti revista.

Deaceea noi toți legionarii Vă mulțumim Dv. și stimatului Dv. soț Dl. ..... și Vă anunțăm că într'un pachet V'am trimes ceva cărticele în dar de pe la noi. In el veți căuta *cu atenție* și veți găsi: insigna legionarului, un săcușor mic de atârnat la gât, cu țărână *adunată* de pe toate câmpurile de bătaie ale pământului românesc, începând cu Sarmisegetuza, unde a pierit Decebal, cu Ștefan, cu Horia, Mihai, Iancu,

Văcărești, 4 marzo 1924

Cari camerati,

riceviamo oggi la vostra lettera con cui annunciate l'invio di 600 lei e ci affrettiamo a rispondervi.

Sappiate che il nostro pensiero e tutte le nostre speranze si rivolgono verso di voi. *Verso la nuova generazione.* Voi dovete essere profondamente penetrati del pensiero che il Dio dei nostri antenati vi ha dato una grande e santa missione in questo mondo: *sconfiggere i nemici e far sì che in questo paese rimangano padroni coloro che da secoli lavorano le nostre amate zolle.* Questa è la vostra funzione nella vita. In vista di questa lotta, preparate la mente, purificate l'anima, temprate il pugno.

Finché avremo vita nei nostri petti e finché il nostro braccio potrà portare una spada d'acciaio, noi saremo sempre al vostro fianco.

Viva la nostra Romania!

CORNELIU ZELEA CODREANU

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Galata, 21 aprile 1928

Gentilissima Signora,

sono trascorsi più di dieci giorni da quando ho ricevuto la lettera e gli 8500 lei.

Circostanze impreviste mi hanno messo nell'impossibilità di risponderVi subito.

Ho passato le sante Festività in carcere, da dove Vi scrivo adesso, perché nella nostra lotta contro il *Male* abbiamo inteso essere spietati, cosicché mi sono imbattuto in un bandito e gliele ho date.

Se fosse stato un altro a fare ciò, sarebbe libero da parecchio tempo; ma, siccome sono stato io e siccome quello che è stato colpito era un bandito, devo ancora restare qui.

D'altronde, per il nostro morale ciò non ha nessuna importanza, perché siamo risoluti a soffrire tutte le persecuzioni e ad arrivare fino al nostro totale sacrificio. La vittoria deve giungere, prima o poi. Se non la vedremo noi, la vedranno i nostri figli. Perciò andremo avanti.

Siamo circondati solo da nemici. Perciò abbiamo una grande soddisfazione quando dei Romeni ci scrivono e ci seguono col pensiero sulla nostra strada.

Una grande gioia ci è stata procurata dalla Vostra lettera, che abbiamo anche pubblicata sulla rivista; parimenti ci sono stati di grande aiuto i soldi, perché ci sono arrivati in tempo di carestia, quando quasi non avevamo più soldi per pagare la rivista.

Perciò tutti noi legionari ringraziamo Voi e il Vostro stimato marito, Sig. ..... e Vi comunichiamo di averVi inviato in un pacco alcuni libretti, come dono da parte nostra. Dentro, cercherete *attentamente* e troverete: il distintivo del legionario, un sacchetto da appendere al collo, con della terra *raccolta* da tutti i campi

Văcărești, 4 de marzo de 1924

Queridos camaradas:

Recibimos hoy vuestra carta, con la cual nos anunciáis el envío de 600 lei y nos apresuramos a responderos.

Debéis saber que nuestro pensamiento y todas nuestras esperanzas van dirigidos hacia vosotros. *Hacia la nueva generación.* Tenéis que estar profundamente penetrados del pensamiento de que el Dios de nuestros antepasados os ha asignado una grande y santa misión en este mundo: *derrotar a los enemigos y conseguir así que en este país sigan siendo amos y señores aquellos que desde siglos trabajan nuestras amadas tierras.* Esta es vuestra función en la vida. Teniendo esta lucha a la vista, preparad la mente, purificad el alma, templad el puño.

En tanto aliente la vida en nuestro pecho y en tanto nuestro brazo pueda portar una espada de acero, estaremos siempre a vuestro lado.

¡Viva nuestra Rumanía!

CORNELIU ZELEA CODREANU

Ion I. Moța, Corneliu Georgescu, Mironovici R., Tudose Popescu, Ilie Gârneață.

Gálata, 21 abril de 1928

Muy estimada Señora:

Han transcurrido más de diez días desde que recibí la carta y los 8.500 lei. A causa de circunstancias imprevistas me ha resultado imposible contestaros de inmediato.

He pasado las santas Fiestas en la cárcel, desde donde le escribo ahora, ya que en nuestra lucha contra el *Mal* nos hemos propuesto ser despiadados, así que me he topado con un bandido y le he dado una paliza.

Si hubiese sido otro el que hubiera hecho esto, estaría libre hace mucho tiempo; pero como he sido yo y como el que ha sido atacado era un bandido, debo permanecer aún aquí.

Por otra parte, para nuestra moral esto no tiene ninguna importancia, porque estamos decididos a sufrir todas las persecuciones y a llegar hasta nuestro total sacrificio. La victoria debe llegar tarde o temprano. Si no la vemos nosotros, la verán nuestros hijos. Por eso seguiremos adelante.

Estamos rodeados únicamente de enemigos. Por eso nos produce una gran satisfacción cuando otros Rumanos nos escriben y nos siguen en nuestro camino con el pensamiento.

Nos ha causado un gran alegría su carta, que hemos publicado también en la revista; asimismo nos ha sido de gran ayuda el dinero, pues ha llegado en tiempo de carestía, cuando casi no teníamos ya dinero para pagar la revista.

Por ello, todos nosotros, los legionarios, le damos las gracias a usted y a su estimado marido, el Sr.....y les comunicamos que les hemos enviado algunos libros y folletos, como obsequio por nuestra parte. Busque dentro *atenta-*

Mircea şi terminând cu Turtucaia, Oituz şi Mărăşeşti. Ţărâna aceasta este sfinţită cu sângele strămoşilor noştri. Ea se *dă cu mare atenţie şi numai acelor care dau dovadă de multă dragoste, devotament şi muncă.*

La noi în Ţară sunt numai 45 de Români care îl au.

Deaceea, purtaţi-l cu toată sfinţenia amândoi, cu soţul Dv., până când Vă vom mai trimite unul.

In revista numărul 8, pe care deasemeni o veţi găsi în pachet, în primul articol veţi găsi explicaţii pe larg asupra ţărânei.

Terminând, Vă salut în numele Pământului românesc.

CORNELIU ZELEA CODREANU

Bucureşti, Octombrie 1934

Dragii mei prieteni din Pinet,

când am plecat acum 7 ani din Pinet, v'am spus că vreau să încep în România o mişcare politică.

Am început aşadar încet-încet în 1927. Apoi au început luptele, sacrificiile, închisorile, procesele. Mergeam înainte prin nenumărate pericole.

Anul trecut am dus cea mai periculoasă bătălie.

Guvernul naţional-ţărănesc a căzut. Au venit liberalii lui Duca.

Din momentul în care au venit la putere, s'au aruncat asupra noastră. Rezistăm pe poziţiile noastre. In luptă am pierdut 4 morţi.

Inaintea alegerilor organizaţia noastră, Legiunea Arhanghelul Mihail, Garda de fier, a fost disolvată.

5.000 arestaţi şi închişi în toate închisorile ţării. Maltrataţi în mod oribil.

M'au căutat, dar nu m'au găsit.

La 29 Decembrie la Sinaia cade primul ministru Duca, împuşcat de trei legionari, studenţi.

Din acest moment ororile încep şi mai teribile: 18.000 arestaţi. Incă 6 morţi în rândurile noastre. Secretarul meu, Sterie Ciumetti, e ucis de poliţie noaptea, lângă Bucureşti. Tatăl meu şi toată familia închisă. Numai mama a fost lăsată liberă. Soţia mea a fost arestată la 1 Ianuarie şi ţinută 11 zile în celulele subterane ale poliţiei, pe ciment, fără pat, fără foc, fără a i se da de mâncare şi apoi din nou 3 luni la Siguranţa Generală.

Mă căutau să mă ucidă: poliţia, Siguranţa, jandarmeria, jidanii, membrii partidului liberal. Dar ei nu mă găsesc. 4 luni am trecut prin situaţii foarte dificile, periculoase.

Mai înainte ca procesul să înceapă, mă prezint singur. Toată lumea e uimită, deoarece toată lumea credea că sunt mort. Judecătorii: 5 generali, din causa stării de asediu. Printre noi se găseşte arestat generalul Cantacuzino, fost comandant de brigadă în timpul războiului. Poartă Legiunea de onoare acordata de Franţa pe câmpul de luptă.

Procesul durează 20 de zile. Guvernul face presiuni ca să fim condamnaţi la muncă silnică. O minune: suntem achitaţi în unanimità di battaglia del suolo romeno, a partire da Sarmisegetuza, dove morì Decebalo, poi Ştefan, Horia, Mihai, Iancu, Mircea, per finire con Turtucaia, Oituz e Mărăşeşti. Questa terra è santificata dal sangue dei nostri antenati. Essa viene *data con grande attenzione e solo a coloro che danno prova di molto amore, devozione e lavoro.*

Nel nostro Paese ci sono soltanto 45 Romeni che ce l'hanno.

Perciò portatelo religiosamente ambedue, Voi e Vostro marito, finché Ve ne manderemo un altro.

Nel numero 8 della rivista, che troverete parimenti nel pacco, nel primo articolo troverete ampie spiegazioni su questa terra.

Per finire, Vi saluto in nome della Terra romena.

CORNELIU ZELEA CODREANU

Bucarest, ottobre 1934

Miei cari amici di Pinet,

sette anni fa, quando partii da Pinet, vi dissi che volevo dare inizio a un movimento politico in Romania.

Cominciammo piano piano nel 1927. Poi ebbero inizio le lotte, i sacrifici le incarcerazioni, i processi. Procedevamo in mezzo a innumerevoli pericoli.

L'anno scorso abbiamo combattuto la battaglia più pericolosa.

Il governo nazionalcontadino è caduto. Sono arrivati i liberali di Duca.

Dal momento in cui sono giunti al potere, si sono gettati sopra di noi. Noi resistiamo sulle nostre posizioni. Nella lotta abbiamo avuto quattro morti.

Prima delle elezioni la nostra organizzazione, la Legione Arcangelo Michele, la Guardia di Ferro, è stata sciolta.

5.000 arrestati e rinchiusi in tutte le prigioni del Paese. Maltrattati in modo orribile.

Mi hanno cercato, ma non mi hanno trovato.

Il 29 dicembre, a Sinaia, il primo ministro Duca cade sotto i colpi di tre legionari, studenti.

Da questo momento cominciano gli orrori, ancor più terribili: 18.000 arrestati. Ancora sei morti nelle nostre file. Il mio segretario, Sterie Ciumetti, è ucciso dalla polizia, di notte, vicino a Bucarest. Mio padre e tutta la famiglia vengono incarcerati. Solo mia madre è stata lasciata libera. Mia moglie è stata arrestata il 1 gennaio e tenuta per undici giorni nelle celle sotterranee della polizia, sul cemento, senza un letto, senza riscaldamento, senza che le fosse dato da mangiare; poi, di nuovo, tre mesi alla Sicurezza Generale.

Mi cercavano per uccidermi: la polizia, la Sicurezza, la gendarmeria, i giudei, i membri del partito liberale. Ma non mi trovano. Per quattro mesi sono passato attraverso situazioni estremameme difficili e pericolose.

Prima che il processo abbia inizio, mi presento spontaneamente. Tutti sono stupiti, perché tutti credevano che fossi morto. I giudici: cinque generali, per via dello stato d'assedio.mente y encontrará: el distintivo del legionario, una bolsita para colgar del cuello con tierra *recogida* de todos los campos de batalla del suelo rumano, desde Sarmisegetuza, donde murió Decébalo, y después Ştefan, Horia, Mihai, Iancu, Mircea, para terminar con Turtucaia, Oituz y Mărăşeşti. Esta tierra está santificada por la sangre de nuestros antepasados. Es *entregada con gran atención y sólo a aquellos que dan prueba de mucho amor, devoción y trabajo.*

En nuestro País hay solamente 45 Rumanos que la poseen.

Por ello, llévenlo ambos religiosamente, usted y su marido, hasta que les mandemos otro.

En el número 8 de la revista, que encontrará también en el paquete, y en el primer artículo encontrará amplias explicaciones sobre esta tierra.

Para terminar, le saludo en nombre de la Tierra rumana.

CORNELIU ZELEA CODREANU

Bucarest, octubre 1934

Mis queridos amigos de Pinet:

Hace siete años, cuando partí de Pinet, os dije que quería iniciar en Rumanía un movimiento político.

Comencé, pues, poco a poco en 1927. Después, comenzaron las luchas, los sacrificios, las cárceles, los procesos: Hemos ido avanzando en medio de inmensos peligros.

El año pasado hemos librado la más peligrosa batalla.

Ha caído el gobierno nacional-campesino. Han llegado los liberales de Duca.

Desde el momento en que han conseguido el poder, se han lanzado sobre nosotros. Resistimos en nuestras posiciones. En el combate hemos tenido 4 muertos.

Antes de las elecciones nuestra organización, la Legión de San Miguel Arcángel, la Guardia de Hierro, ha sido disuelta.

5.000 detenidos y presos en todas las cárceles del país. Atrozmente maltratados.

Me buscaron, pero no me encontraron.

El 29 de diciembre, en Sinaia, cae el primer ministro Duca acribillado por 3 estudiantes legionarios.

A partir de entonces, comienzan los horrores, todavía más terribles: 18.000 detenidos. 6 muertos más en nuestras filas. Mi secretario, Sterie Ciumetti, es asesinado por la policía, por la noche, cerca de Bucarest. Mi padre y toda mi familia son encarcelados. Sólo dejan en libertad a mi madre. Mi mujer fue detenida el 1 de enero y mantenida durante 11 días en las celdas subterráneas de la policía, sobre el cemento, sin cama, sin fuego, sin darle de comer, y después, retenida otros 3 meses en la Dirección general de seguridad.

Me buscaban para matarme: la policía, la Seguridad, la gendarmería, los judíos, los miembros del partido liberal. Pero no me encontraron. He pasado 4 meses a través de situaciones muy difíciles y peligrosas.

mitate de cei 5 generali. Doar cei 3 studenţi* au fost condamnaţi la muncă silnică.

Actualmente suntem liberi. Am intentat proces pentru disolvarea ilegală a partidului nostru. In acelaş timp, lucrăm deoarece avem multe simpatii printre massa ţăranilor şi chiar a intelectualilor români. Lupta va începe. Trebue să învingem.

*

Din cauza tuturor mizeriilor pe care a trebuit să le suportăm, am întrerupt corespondenţa cu voi. Dar eu şi soţia ne-am gândit mereu la Dv. Eu sunt sănătos. Soţia mea trebue să sufere o operaţie zilele acestea.

*

Dar Dv. ? D-na şi Dl David ? Familia Belmain ? Familia Odru ? Chenevas? Şi toţi locuitorii din Pinet? Şi Thiebaud, ce face? Eu nu vă uit: când vom învinge, v'am promis un vagon special de clasa 2ª spre a veni la noi, a visita România, Dv. şi toţi prietenii din Pinet.

*

Cu popici Dl Gaston merge bine, regulat? Se bea mereu "tizana" D-nei David?

*

Ne amintim mereu cu mare plăcere de Dv. Inchei scrisoarea mea, lăsând D-rei David grija de a corecta greşelile.

Primiţi cu toţii salutările cele mai amicale de la noi**.

CORNELIU Z. CODREANU

* Cei trei studenti (Nicolae Constantinescu, Iancu Caranica şi Doru Belimace) vor fi cunoscuţi deacum înainte în istoria Legiunii cu numele colectiv de "NICADORI", cuvânt format cu silabele luate din numele şi pronumele lor (N. E.).

** Scrisoare extrasă din: LOUISE DAVID–ION MĂRII, *A Grenoble sur les traces du Capitaine*, Editura DACIA, Madrid 1971. Traducere din franceză de Nelu Mânzatu (N. E.).

Scrisoarea Căpitanului către Nicadori*

Dragii mei,

Dl General vă va spune pe larg, punct cu punct ce am făcut şi ce vom mai face.

Din partea mea să ştiţi numai atât:

a) că noi ne gândim mereu la voi;

b) că în toate şedinţele, cu toţii şi-aduc aminte de voi *şi cântă cântecul* vostru;

c) că se fac rugăciuni prin biserici pentru voi;

d) că mişcarea noastră este tot mai puternică şi cu atât mai puternică cu cât *tace* şi nu dă semne de *nerăbdare;*

e) că noi *manevrăm cu siguranţă* deplină în tot ceeace facem şi credem într'o *victorie sigură pentru care ne asumăm răspunderea.*

Vă rog însă un lucru pentru ca să ne faceţi un bine: la ora 12 noaptea fix citiţi fiecare în celula voastră, în genunchi, acatistul Maicii Domnului întreg timp de 42 de nopţi.

Eu am făcut aşa în *cazul Manciu,* apoi în închisoare la 1930, şi astă-iarnă.

Şi am **învins mereu.** Faceţi şi voi la fel.

Fra noi si trova, in stato d'arresto, il generale Cantacuzino, che è stato comandante di brigata durante la guerra. Ha la Legion d'onore, che gli è stata concessa dalla Francia sul campo di battaglia.

Il processo durá venti giorni. Il governo fa pressioni affinché siamo condannati ai lavori forzati. Un miracolo: i cinque generali ci assolvono all'unanimità. Solo i tre studenti* sono stati condannati ai lavori forzati.

Attualmente siamo liberi. Abbiamo intentato una causa per lo scioglimento illegale del nostro partito. Allo stesso tempo, lavoriamo perché abbiamo molte simpatie nella massa dei contadini e anche degli intellettuali romeni. La lotta comincerà. Dobbiamo vincere.

*

A causa di tutte le disgrazie che abbiamo dovuto sopportare, ho interrotto la corrispondenza con Voi. Ma io e mia moglie abbiamo pensato continuamente a Voi. Io sto bene. Mia moglie deve sottoporsi a un'operazione in questi giorni.

*

E Voi? La signora e il signor David? La famiglia Belmain? La famiglia Odru? Chenevas? E tutti gli abitanti di Pinet? E Thiebaud, come sta? Io non vi dimentico: quando vinceremo, vi ho promesso un vagone speciale di seconda classe per venire da noi, a visitare la Romania, voi e tutti gli amici di Pinet.

*

Con le bocce il signor Gaston se la cava bene, come al solito? Si beve sempre la "tisana" della signora David?

*

Ci ricordiamo sempre con grande piacere di voi. Chiudo la mia lettera, lasciando alla signorina David la cura di correggere gli errori.

Ricevete tutti quanti i saluti più amichevoli da parte nostra**.

CORNELIU Z. CODREANU

* I tre studenti (Nicolae Constantinescu, Iancu Caranica e Doru Belimace) saranno noti d'ora in poi nella storia della Legione col nome collettivo di "NICADORI", parola formata da alcune sillabe dei loro nomi e cognomi (N. d. T.).

** Lettera estratta da: LOUISE DAVID–ION MĂRII, *A Grenoble sur les traces du Capitaine*, Editura DACIA, Madrid 1971 (N. d. T.).

Lettera del Capitano ai Nicadori

Miei cari,

il Generale vi dirà per filo e per segno che cosa abbiamo fatto e che cosa faremo.

Da parte mia dovete sapere solo questo:

a) che noi pensiamo sempre a voi;

b) che nelle nostre riunioni tutti si ricordano di voi *e cantano la vostra canzone;*

c) che nelle chiese si prega per voi;

d) che il nostro movimento è sempre più forte ed è tanto più forte quanto più *tace* e non dà segni di *impazienza;*

e) che noi *manovriamo con sicurezza* perfetta in tutto quello che facciamo e che crediamo in una *vittoria sicura, della quale ci assumiamo la responsabilità.*

Antes de que comience el proceso, me entrego, me presento solo. Todos se asombran, porque creían que había muerto. Los jueces: 5 generales, a causa del estado de sitio. Entre nosotros se encuentra detenido el general Catacuzino, que fue comandante de una brigada durante la guerra. Posee la Legión de honor, otorgada por Francia en el campo de batalla.

El proceso dura 20 días. El gobierno presiona para que seamos condenados a cadena perpetua. Un milagro: los 5 generales nos declaran inocentes por unanimidad. Sólo son condenados a trabajos forzados los 3 estudiantes*.

Actualmente estamos en libertad. Hemos intentado un juicio por la disolución ilegal de nuestro partido. Al mismo tiempo trabajamos ya que tenemos muchas simpatías entre las masas campesinas y también entre los intelectuales rumanos. Empezará el combate. Tenemos que vencer.

*

A causa de todas las desgracias que hemos tenido que soportar, interrumpimos la correspondencia con ustedes. Pero mi mujer y yo les hemos tenido siempre muy presentes en nuestra mente. Me encuentro bien, con buena salud. Mi mujer deberá someterse a una operación un día de estos.

*

¿Y ustedes? ¿La señora y el señor David? ¿La familia Belmain? ¿La familia Odru? ¿Chenevas? ¿Y todos los habitantes de Pinet? ¿Y Thiebaud, qué es lo que hace? No lo he olvidado: cuando alcancemos la victoria os prometí un vagón de segunda clase para que vengáis a nuestra patria, para que visitéis Rumanía, vosotros y todos los amigos de Pinet.

*

Pero con la petanca, señor Gaston, ¿va bien la cosa, sigue todo con normalidad? ¿Continúa bebiendo la "tisana" de la señora David?

*

Os recordamos siempre con gran placer y afecto. Termino mi carta dejando a la señorita David la tarea de corregir los errores.

Recibid todos nuestros saludos más amistosos de nuestra parte**.

CORNELIU Z. CODREANU

* Los tres estudiantes (Nicolae Constantinescu, Iancu Caranica y Doru Belimace) serán conocidos de ahora en adelante en la historia de la Legión con el nombre colectivo de "NICADORES", palabra formada por algunas sílabas de sus nombres y apellidos (N. del T.).

** Carta extraída del libro: LOUISE DAVID-ION MĂRII, *A Grenoble sur les traces du Capitaine*, Editura DACIA, Madrid 1971 (N. del T.).

Carta del Capitán a los Nicadores

Mis queridos:

El General os mantendrá perfectamente informados sobre lo que hemos hecho y lo que vamos a hacer.

Por mi parte, debéis saber sólo esto:

a) que pensamos siempre en vosotros;

Şi rugaţi-vă pentru mişcarea noastră şi pentru noi.

Astfel ne veţi fi de mare folos. Şi rezultatul acestor rugăciuni îl veţi putea simţi **încurând.**

Fiţi tari. Fiţi cu adevărat bărbaţi şi cu adevărat legionari în aceste vremuri grele pentru voi şi *aveţi încredere nestrămutată* în cuvântul nostru şi în biruinţă. Vă sărută şeful vostru.

CORNELIU,
Bucureşti, 23 Ianuarie 1935

---

* După asasinarea Căpitanului şi Nicadorilor scrisoarea a rămas printre celelalte lucruri ale lui Nicolae Constantinescu, Caranica şi Doru Belimace. Autorităţile au procedat imediat la distrugerea lor... Scrisoarea Căpitanului a rămas însă. Ea a fost publicată întâia oară în *Buna Vestire*, în Noembrie 1940, de unde noi am reprodus-o acum (N. E.).

15 Octombrie 1936

Stimate Domnule Sturdza,

Vă mulţumesc pentru bunele şi frumoasele cuvinte ce-mi adresaţi cu ocazia apariţiei umilei mele lucrări: *Pentru Legionari.*

Fiţi siguri, că stăm cu o hotărîre invincibilă, înfiptă în carnea noastră, în faţa oricăror primejdii şi că neamul nostru va triumfa împotriva morţii şi a uneltirilor. Va triumfa şi va pedepsi răsbunând nedreptăţile şi mişeliile.

In vederea acestei biruinţi, tot cel ce poate, bătrân sau tânăr, să-şi facă datoria cât poate, cum poate şi unde poate.

Primiţi salutările mele respectuoase.

CORNELIU Z. CODREANU

Pentru cuibul "Dacia" de la Roma prin şeful cuibului legionarul *Leon Zopa.*

Dragi mei,

voiesc să vă încredinţez spre rezolvare două chestiuni:

I. Tipărirea *Testamentului* lui Moţa, pe care vi-l alătur tradus în limba italiană. Rămâne ca Dv. să traduceţi numai prefaţa.

La această prefaţă se poate adăuga o alta a dlui General Sani sau a dlui Coselschi, sau a amândurora, căci ambii l-au cunoscut pe Moţa atât în România cât şi la congresul de la Montreux şi i-au apreciat valoarea intelectuală şi caracterul. Să se mai bată la maşină şi să li se dea şi lor câte o copie a *Testamentului* pentru a-l citi.

Să se tipărească în zece mii exemplare. Formatul mic, poate ceva mai mare ca al nostru.

De dorit ca pe copertă, în titlu sau subtitlu, să fie introdus cuvintele: "Garda de Fier" şi "Spania". Exemplu: *Testamentul* lui Ion Moţa, *erou român din Garda de Fier, căzut în Spania la Majadahonda, la 13 Ianuarie 1937 pentru Cristos.*

Vi rivolgo però una preghiera, affinché facciate una cosa buona per noi: a mezzanotte in punto, ciascuno nella sua cella, in ginocchio, leggete integralmente l'acatisto della Madre del Signore, per un periodo di 42 notti.

Io ho fatto cosi per *il caso Manciu,* poi nella detenzione del 1930 e quest' inverno.

E ho **vinto sempre.** Fate anche voi allo stesso modo.

E pregate per il nostro movimento e per noi.

Cosi ci sarete di grande vantaggio. E il risultato di queste preghiere lo potrete sentire **presto.**

Siate forti. Siate veramente uomini e veramente legionari in questi tempi difficili per voi ed *abbiate un'immutata fiducia* nella nostra parola e nella vittoria. Vi bacia il vostro capo.

CORNELIU,
Bucarest, 23 gennaio 1935

15 ottobre 1936

Stimato Signor Sturdza,

Vi ringrazio per le belle e buone parole che mi indirizzate in occasione della pubblicazione del mio umile lavoro *Pentru Legionari.*

Siate certi che restiamo con decisione invincibile, piantata nella nostra carne, davanti a qualunque pericolo e che la nostra nazione trionferà sulla morte e sui complotti. Trionferà e punirà con la vendetta le ingiustizie e le viltà.

In vista di questa vittoria, chiunque lo può, vecchio o giovane, faccia il proprio dovere: per quanto può, come può e dove può.

Ricevete i miei rispettosi saluti.

CORNELIU Z. CODREANU

Per il cuib "Dacia" di Roma, tramite il capo di cuib legionario *Leon Zopa.*

Miei cari,

voglio affidarvi la soluzione di due questioni:

I. La stampa del *Testamento* di Motza, di cui allego la traduzione in lingua italiana. Resta che voi traduciate soltanto la prefazione.

A questa prefazione se ne può aggiungere un'altra del Generale Sani o del signor Coselschi, o di entrambi, perché entrambi hanno conosciuto Motza, sia in Romania sia al congresso di Montreux e ne hanno apprezzato il valore intellettuale e il carattere. La si batta a macchina e si dia anche a ciascuno di loro una copia del *Testamento* perché lo leggano.

La si stampi in diecimila esemplari. Formato piccolo, forse un po' più grande del nostro.

Vorrei che in copertina, nel titolo o nel sottotitolo, venissero inserite le parole

b) que en nuestras reuniones todos os recuerdan *y cantan vuestra canción;*

c) que en las iglesias se reza por vosotros;

d) que nuestro movimiento es cada vez más fuerte y es tanto más fuerte cuanto más *calla,* no dando muestras de *impaciencia;*

e) que *maniobramos con perfecta seguridad* en todo lo que hacemos y que creemos en una *victoria segura, cuya responsabilidad asumimos.*

Os dirijo, no abstante, un ruego para que hagáis algo bueno por nosotros: a medianoche, en punto, cada uno en su celda, de rodillas, leed integralmente el acatisto* de la Madre del Señor, durante un periodo de 42 noches.

Yo lo he hecho así para *el caso Manciu,* después en la detención de 1930 y este invierno.

Y he **vencido siempre.** Hacedlo también vosotros de la misma forma.

Y rezad por nuestro movimiento y por nosotros.

Así nos seréis de gran ayuda [nos reportaréis un gran beneficio]. Y el resultado de estas oraciones lo podréis sentir **pronto.**

Sed fuertes. Sed verdaderamente hombres y verdaderamente legionarios en estos tiempos dificiles para vosotros y *tened una fe inmutable* en nuestra palabra y en nuestra victoria. Os besa vuestro jefe.

CORNELIU,
Bucarest, 23 de enero de 1935

---

* *acatisto:* himno litúrgico de la Iglesia Ortodoxa oriental, que se canta permaneciendo en pie (derivado del griego *akathistos,* "sin sentarse"). – N. del T.

15 octubre de 1936

Estimado Señor Sturdza:

Le agradezco las buenas y bellas palabras que me dirige con ocasión de la publicación de mi modesto trabajo *Pentru Legionari.*

Puede estar seguro de que seguimos con decisión invencible, clavada en nuestra carne, ante cualquier peligro y que nuestra nación triunfará sobre la muerte y sobre las conspiraciones. Triunfará y castigará con la venganza las injusticias y las vilezas.

Teniendo a la vista esta victoria, quienquiera que pueda, anciano o joven, cumpla con su deber: en cuanto pueda, como pueda y donde pueda.

Reciba mis respetuosos saludos.

CORNELIU Z. CODREANU

Para el cuib „Dacia" de Roma, a través del jefe de cuib legionario *Leon Zopa.*

Queridos míos:

Quiero confiaros la solución de dos cuestiones:

Cheltuielile de tipar le suportăm noi, Centrul Legionar. Cărticica dorim să *apară frumos*. Nu *luxos*, dar frumos. Ne veţi comunica preţul şi-l vom trimite prin legaţie.

Tipăritura să se facă *repede*. Imprăştierea ei se va face sub supravegherea cuibului:

a) în cercurile politice fasciste;
b) în cercurile catolice, creştine;
c) în presa fascistă şi creştină;
d) în tineret universitar, licee.

Se vor da, după un plan bine stabilit, gratuit circa 4000 exemplare. Restul de 6000 se vor pune în vânzare cu un preţ *potrivit*. Nici *prea* eftin, nici *prea scump*.

Mă veţi ţine în curent prin scrisori de modul în care se desfăşoară excutarea însărcinării Dv.

II. chestiune. Vă trimit cartea mea, *Pentru Legionari* tradusă în limba italiană.

Voiesc s'o tipăresc.

Vă rog încercaţi a găsi un editor care să voiască el a *o* **tipări şi împrăştia** (vinde), pe contul său.

Nouă urmând a ne da "atâta la sută din preţul de vânzare a fiecărei cărţi" cât se obişnuieşte în Italia să ia un autor de la un editor.

Pentru a găsi, mă gândesc să luaţi contact cu profesorul Isopescu şi el prin legăturile pe care le are poate ar putea găsi pe cineva.

Cu acest editor eu aş trebui să încheiu un contract. Veţi studia modalităţile.

In cazul că se găseşte cineva s'o tipărească, coperta să fie ca cea românească. Titlul scris cu acelaşi fel de litere subliniat cu verde, completat, adăugat poate: **Pentru Legionarii României.**

Cartea poate avea o banderolă pe care să fie cuvântul "Garda de Fier" din România. Expl. *Corneliu Zelea Codreanu, şeful Gărzii de Fier din România* etc. Toate acestea le las la aprecierea Dv.

Cartea n'are nevoie de prefaţă.

Mi-ar plăcea însă foarte mult dacă această carte ar putea fi prefaţată de copilul Ducelui Mussolini, care se află pe fotografie în dreapta tatălui. Nu ştiu cum îl chiamă, dar după fotografie, am o mare simpatie pentru el*. Sondaţi pe departe dacă s'ar putea. Şi comunicaţi-mi. Vă trimit alăturat fotografia. Dacă nu se poate nu e nimic, mergeţi înainte. E o simplă dorinţă a mea.

Dacă prefaţa se poate face, e bine ca să citească din carte cel puţin o parte în locurile esenţiale.

Mă veţi ţine în curent. Şi pentru această chestiune voiesc vitesă.

La toţi, vă trimit un salut de pe câmpul de luptă din Ţara voastră, unde în aceste ceasuri mii de legionari deschid drumul biruinţii româneşti.

CORNELIU Z. CODREANU
19 Noembrie 1937

"Guardia di Ferro" e "Spagna". Per esempio: *Testamento* di Ion Motza, *eroe romeno della Guardia di Ferro, caduto in Spagna a Majadahonda, il 13 gennaio 1937 per Cristo.*

Le spese tipografiche le sosteniamo noi del Centro Legionario. Desideriamo che il libretto *risulti bello*. Non *lussuoso*, ma bello. Ci comunicherete il costo e lo manderemo tramite una rappresentanza.

La stampa deve avvenire *rapidamente*. La diffusione avverrà sotto la vigilanza del cuib:

a) nei circoli politici fascisti;
b) nei circoli cattolici, cristiani;
c) nella stampa fascista e cristiana;
d) tra la gioventù universitaria e liceale.

Secondo un piano bene stabilito, verranno dati **gratuitamente** circa 4000 esemplari. I rimanenti 6000 saranno messi in vendita a un prezzo *adeguato*. Né *troppo* a buon mercato, né *troppo cari*.

Mi terrete al corrente tramite lettera circa il modo in cui si sviluppa l'esecuzione del vostro compito.

II. Seconda questione. Vi mando il mio libro, *Pentru Legionari*, tradotto in lingua italiana.

Voglio stamparlo.

Vi prego di cercare un editore che voglia **stamparlo** e **diffonderlo** (venderlo) lui, per conto suo.

A noi sarà dato "un tanto per cento sul prezzo di vendita di ogni libro", come si usa in Italia che un autore riceva da un editore.

Per trovarlo, penso che dobbiate prender contatto col professor Isopescu; lui, con le sue relazioni, forse potrebbe trovare qualcuno.

Con questo editore io dovrei concludere un contratto. Studierete le modalità.

Nel caso in cui si trovasse qualcuno che lo stampi, la copertina dovrà essere come quella romena. Il titolo, scritto con lo stesso tipo di caratteri e sottolineato in verde, completato, forse, con un'aggiunta: **Pentru Legionarii României.**

Il libro può avere una fascetta con la scritta "Guardia di Ferro" della Romania. Autore: *Corneliu Zelea Codreanu, capo della Guardia di Ferro romena* ecc. Tutto ciò lo lascio al vostro giudizio.

Il libro non ha bisogno di prefazione.

Però mi piacerebbe moltissimo se questo libro potesse avere una prefazione scritta dal figlio del Duce Mussolini, che nella fotografia si trova alla destra di suo padre. Non so come si chiama, ma dalla fotografia ho una grande simpatia per lui*. Sondate di lontano se è possibile. E comunicatemelo. Vi mando, allegata, la fotografia. Se non si può, non fa niente, andate avanti. E' un mio semplice desiderio.

I. La publicación del *Testamento* de Motza, cuya traducción en lengua italiana adjunto. Solamente queda que traduzcáis el prólogo.

A este prólogo se puede añadir otro del General Sani o del señor Coselschi, o de ambos, ya que ambos conocieron a Motza, ya sea en Rumanía o en el congreso de Montreux y apreciaron su carácter y su valor intelectual. Escribidlo a máquina y dad a cada uno de ellos una copia del *Testamento* para que la lean.

Imprimid diez mil ejemplares. Formato pequeño, quizá un poco más grande que el nuestro.

Querría que en la portada, en el título o el subtítulo, se incluyeran las palabras „Guardia de Hierro" y „España". Por ejemplo: *Testamento* de Ion Motza, *héroe rumano de la Guardia de Hierro, caído en España, en Majadahonda, el 13 de enero de 1937, por Cristo.*

Los gastos tipográficos los financiaremos nosotros, del Centro Legionario. Deseamos que el libro *resulte bello*. No *lujoso*, pero sí bello. Comunicadnos el costo y os lo enviaremos por medio de un representante.

Debe ser publicado *rápidamente*. La difusión será efectuada bajo la vigilancia del cuib:

a) en los círculos políticos fascistas;
b) en los círculos católicos, cristianos;
c) en la prensa fascista y cristiana;
d) entre la juventud universitaria y estudiantil.

Siguiendo un plan bien elaborado, se entregarán **gratuitamente** cerca de 4.000 ejemplares. Los restantes 6.000 serán puestos a la venta a un precio *adecuado*. Ni *demasiado baratos*, ni *demasiado caros*.

Tenedme al corriente por carta sobre el modo en que se desarrolla la ejecución de vuestro cometido.

II. Segunda cuestión. Os mando mi libro, *Pentru Legionari*, traducido al italiano.

Quiero publicarlo.

Os ruego busquéis un editor que quiera **publicarlo** y **difundirlo** (venderlo) él mismo, por cuenta suya.

Se nos dará „un tanto por ciento sobre el precio de venta de cada libro", tal y como es costumbre en Italia que un autor reciba de un editor.

Para encontrarlo, pienso que debéis tomar contacto con el profesor Isopescu; él, con sus relaciones, quizá podría encontrar alguno.

Con este editor yo deberia firmar un contrato. Estudiad las modalidades.

En el caso de encontrar alguno que lo publique, la portada deberá ser como la rumana. El título, escrito con el mismo tipo de caracteres y subrayado en verde, completado, tal vez, con un añadido: **Pentru Legionarii României.**

[P. S.] Adresa pe care îmi veţi scrie: Inginer Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, Bucureşti

* E vorba de Bruno Mussolini (Nota editorului).

Profesor *Leon Zopa**, Roma.

Iubite camarade,

răspund la scrisoarea din 3 Ianuarie.

I. Primesc tipărirea la "Europa Giovane".

II. Mai târziu voiu trimite şi câteva rânduri pentru revistă.

III. Voiu expedia la prima ocazie suma de 800 Lire. (In această privinţă şi altele similare ţin să se ştie punctul meu de vedere: niciodată să nu cereţi bani, facilităţi etc, de la ei. Suntem deajuns, şi pe drept cuvânt, trataţi de pomanagii. Legionarul trebuie să rupă cu ruşinoasa tradiţie).

IV. Ţin să mai atrag atenţiunea că nu ţin cu orice preţ la prefaţa cerută. Căci n'aş voi să nasc încurcături politice care poate s'ar naşte.

Deaceea, în cazul când nu se poate, prefer cartea *fără prefaţă*. Iar dacă se poate: o prefaţă scurtă, ostăşească, fascistă. Nu un studiu.

Cu drag

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Rog urgentaţi chestiunea tipăririi cărţii mele.

22. 1. 1938 Corneliu Z. Codreanu

30 Martie 1938

Dragii mei,

I. Lucraţi urgent la tipărirea cărţii căci este nevoie de ea.
Comunicaţi în ce stadiu se află lucrul.

II. Aici suntem în desfăşurarea celei mai mari bătălii legionare. Nu vin la Roma. Plecarea mea ca şi auto-disolvarea *"Partidului"* nu-i decât prima figură de şah din această bătălie.

III. Vedeţi, aşadar să nu se confunde. Am văzut în *Il Nazionale* că sunt trecut "fost" (già şi ex) şef al Gărzii de Fier.
Nu "fost". Ci sunt şi voiu fi!

Pe vremuri era:
"Garda moare, dar nu se predă."

Acum e altfel:
"Garda de Fier nici nu moare, nici nu se predă! Garda de Fier învinge."

Din mijlocul luptei, cu drag tuturora.

Corneliu Z. Codreanu

[P. S.] Corespondenţa trimisă mie este cenzurată şi confiscată.

Două din primele scrisori care mi le trimiteţi le scriţi pe adresa aceasta: D-na Maltezeanu, la D-l

Se la prefazione può essere fatta, è bene che egli legga una parte del libro, nei passi essenziali.

Mi terrete al corrente. E per questa cosa desidero rapidità.

A tutti, mando un saluto dal campo di battaglia del vostro Paese, dove in queste ore migliaia di legionari aprono la via alla vittoria romena.

Corneliu Z. Codreanu
19 novembre 1937

[P. S.] Indirizzo al quale mi scriverete: Ingegner Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, Bucurest

* Si tratta di Bruno Mussolini (N. d. T.).

Professor *Leon Zopa*, Roma.

Caro camerata,

rispondo alla lettera del 3 gennaio.

I. D'accordo per la stampa presso "Europa Giovane".

II. Più avanti manderò anche qualche riga per la rivista.

III. Alla prima occasione invierò la somma di 800 lire. (A questo proposito e a proposito di circostanze analoghe, ci tengo che si sappia il mio punto di vista: non chiedete mai denaro, agevolazioni ecc. da loro. Siamo già abbastanza trattati, e a buon diritto, da accattoni. Il legionario deve farla finita con questa vergognosa tradizione).

IV. Mi preme anche di attrarre la vostra attenzione sul fatto che non ci tengo ad ogni costo alla prefazione richiesta. Perché non vorrei che nascessero degli imbrogli politici, che forse potrebbero nascere.

Perciò, nel caso in cui non si potesse, preferisco un libro *senza prefazione*. Se invece si può: una prefazione breve, militaresca, fascista. Non uno studio.

Con affetto

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Vi prego, accelerate la questione della stampa del mio libro.

22. 1. 1938 Corneliu Z. Codreanu

30 marzo 1938

Miei cari,

I. Lavorate con sollecitudine alla stampa del libro, perché ce n'è bisogno.
Comunicate a quale stadio si trova il lavoro.

II. Qui è in corso la più grande battaglia legionaria. Non vengo a Roma. La mia partenza, così come l'autoscioglimento del *"Partito"*, è soltanto la prima mossa di questa battaglia.

El libro puede llevar una faja sobre la que esté escrito „Guardia de Hierro" de Rumania. Autor: *Corneliu Zelea Codreanu, jefe de la Guardia de Hierro rumana*, etc. Lo dejo todo a vuestro juicio.

El libro no necesita prólogo.

Sin embargo, me gustaría muchísimo que este libro pudiera tener un prólogo escrito por el hijo del Duce Mussolini, que en la fotografia se encuentra a la derecha de su padre. No sé cómo se llama, pero por la fotografia siento una gran simpatía hacia él*. Tantead desde lejos si es posible. Y comunicádmelo. Os envío, adjunta, la fotografia. Si no se puede, no importa, seguid adelante. Se trata simplemente de un deseo mío.

Si se pudiera hacer el prólogo, sería bueno que él leyera una parte del libro, en sus partes esenciales.

Tenedme al corriente. Y en este punto deseo rapidez.

Envío para todos un saludo desde el campo de batalla de vuestro País, donde en estos momentos miles de legionarios abren el camino a la victoria rumana.

Corneliu Z. Codreanu
19 noviembre de 1937

[P. S.] Dirección a la que debéis escribirme: Ing. Eugen Ionică, Str. Francmasonă 7, Bucarest

* Se trata de Bruno Mussolini (N. del T.).

Profesor *Leon Zopa*, Roma.

Querido camarada:

Respondo a su carta del 3 de enero.

I. De acuerdo para la publicación en „Europa Giovane" *[Europa Joven]*.

II. Más adelante mandaré algunas líneas para la revista.

III. En la primera ocasión enviaré la suma de 800 liras. (A este respecto y para circunstancias análogas, me interesa que se conozca mi punto de vista: no pidáis nunca dinero, ayudas económicas, etc. Se nos ha tachado ya bastante, y con razón, de pedigüeños. El legionario debe poner fin a esta vergonzosa tradición).

IV. He de llamar también vuestra atención sobre el hecho de que no busco a toda costa la perfección pedida, ya que no deseo que surjan complicaciones políticas, que quizá podrían surgir.

Por ello, en caso de que no fuese posible, prefiero un libro *sin prólogo*. Si, por el contrario, se puede: un prólogo breve, de estilo militar, fascista. No un estudio.

Con afecto

17. 1. 1938 C. Z. Codreanu

Leon Zopa:

Le ruego acelere la cuestión de la publicación de mi libro.

22. 1. 1938 Corneliu Zelea Codreanu

Ministru *Artur Văitoianu*, Str. Oţetari Nr. 2. Bucureşti.

(Înăuntru scriţi: Stimată Doamnă, Rog respectuos faceţi să parvină această scrisoare adresantului).

III. State attenti che non avvengano confusioni. Ho visto ne *Il Nazionale* che sono diventato "fu" (*già* ed *ex***) capo della Guardia di Ferro.
Non "fu". Bensì **sono e sarò!**

Una volta era:
"La Guardia muore, ma non si arrende."

Adesso è diverso:
"La Guardia di Ferro non muore né si arrende! La Guardia di Ferro vince."

Dal cuore della battaglia, con affetto a tutti.

CORNELIU Z. CODREANU

[P. S.] La corrispondenza inviata a me è censurata e sequestrata.

Due delle prime lettere che mi inviate, scrivetele a questo indirizzo: D-na Maltezeanu, presso Sig. Ministro *Artur Văitoianu*, Str. Oţetari Nr. 2. Bucarest.

(Dentro scrivete: Gentile Signora, La preghiamo rispettosamente di far pervenire questa lettera al destinatario).

** *Già* ed *ex* in italiano nel testo (N. d. T.).

30 marzo de 1938

Queridos míos:

I. Trabajad con diligencia en la publicación del libro porque es necesario.
Comunicadme en qué fase se encuentra el trabajo.

II. Aquí está en curso la más grande batalla legionaria. No voy a Roma. Mi partida, así como la autodisolución del „*Partido*", es sólo el primer movimiento de esta batalla.

III. Estad atentos para que no surjan confusiones. He visto en *Il Nazionale* que he sido „fue" (*gia y ex***) jefe de la Guardia de Hierro.
No „fue". ¡Sino **soy y seré!**
Antes era:
„La Guardia de Hierro muere, pero no se rinde."
Ahora es diferente:
„¡La Guardia de Hierro no muere ni se rinde! La Guardia de Hierro vence."

Desde el corazón de la batalla, con afecto para todos.

CORNELIU Z. CODREANU

[P. S.] La correspondencia enviada me es censurada y secuestrada.

Dos de las primeras cartas que me enviásteis, dirigidlas a esta dirección: D-na Maltezeanu, en casa del Sr. Ministro *Artur Văitoianu*, Str. Oţetari Nr. 2. Bucarest.

(En el interior escribid: Estimada Señora: Le rogamos respetuosamente haga llegar esta carta al destinatario).

** *Già* y *ex* en italiano en el texto (N. del T.).

IMNUL TINEREŢEI LEGIONARE

Versuri: Radu Gyr — Muzica: Ion Mânzatu

Sfântă tinereţe legionară,
Cu piept călit de fier şi sufletul de crin.
Iureş ne 'nfrânat de primăvară
Cu fruntea ca un iezăr carpatin,
Cu braţele suim în soare
Catapetezme pentru veac;
Le zidim din stânci, din foc, din mare
Şi, dârz, le tencuim cu sânge dac . . .

Refren: Garda, Căpitanul,
Ne preschimbă 'n şoimi de fier.
Ţara, Căpitanul,
Şi Arhanghelul din cer.

Moartea, numai moartea legionară
Ne este cea mai scumpă nuntă dintre nunţi,
Pentru sfânta cruce, pentru ţară
Infrângem codrii şi supunem munţi!
Nu-i temniţă să ne 'nspăimânte,
Nici chin, nici viforul duşman;
De cădem cu toţi, isbiţi în fruente,
Ni-i dragă moartea pentru Căpitan!
Refren:

Sfântă tinereţe legionară,
Suim biserici, stăm viteji în închisori . . .
In prigoana orişicât de-amară
Cântăm şi ne gândim la Nicadori.
Purtăm în crivăţ şi în soare
Lumini pentru biruitori,
Pentru cei viteji zidim altare
Şi-avem doar gloanţe pentru trădători!
Refren:

CANTECUL EROILOR MOȚA - MARIN

Versuri: Radu Gyr

Muzica: Ion Mânzatu

Sunt ruguri și flăcări. E Spania 'n scrum.
Gloanțele cad în altar.
In negrele șanțuri cu sânge și fum,
Plouă cu schije și jar.

Dar sub obuze,
Gloanțe și spuze,
Par legionarii niște munți...
Rănită 'n zare,
Crucea le-apare
Și Ceru-i mângâie pe frunți.

Noaptea 'n tranșeu legionarii,
In ploaie își fac rugăciunea...
Mintea lor trece fruntarii
Și 'n gând li s'aprinde Legiunea,
Și văd Căpitanul și Țara
Cu sfântu-i destin Legionar.

Obuzele tună, împroașcă oțel...
Tancuri pornesc ca din iad.
Și Moța e'n frunte, Marin lângă el
Roșii, granatele cad...

Printre rețele,
Mine, șrapnele,
Schijele plouă fier de sus.
Loviți în frunte,
Cu brațe frânte,
Cad legionarii lui Isus.

Moța în șanț plin de sânge,
Șoptește murind rugăciunea:
— „Moartea la pieptu-i ne strânge
Să crească mai mândră Legiunea.
Să faci, Căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt de pe cer!"

Dar jertfele sfinte ard pururi în noi.
Jertfele ne-au mântuit,
Și cresc din morminte martirii eroi,
Neamul se'nalță sfințit.

Legiunea 'ntreagă,
Jurând se leagă,
Ca să urmeze jertfa lor.
Din legăminte
Și din morminte
Va crește-un neam biruitor.

Scumpii eroi ne veghează
Și duc spre lumină Legiunea.
Toți vrem o moarte viteză,
Ca ei ne șoptim rugăciunea:
„Să faci, Căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt de pe cer!..."

Azi sfintele oase le-am pus temelii
Vajnice, Neamului Dac,
Și ele înfruntă de-acum veșnicii,
Stânci tencuite cu veac...

Dar de-or să vie
Vremi de urgie
Pentru destinul legionar,
Din oseminte
Și din morminte
Cei doi Eroi vor crește iar!

Moța, Arhanghel și munte,
Marin ca o flacăre mare.
Cu Căpitanul în frunte
Ne-or duce în viscol de soare:
„Să faci, Căpitane, o Țară
Ca soarele sfânt pe cer!"

Monumentul de la Majadahonda, inaugurat la 13 Septembrie 1970 în memoria eroilor legionari Ion Moţa şi Vasile Marin, căzuţi pe frontul spaniol, la 13 Ianuarie 1937, pentru apărarea Creştinătăţii şi pentru mântuirea Neamului Românesc. Sanctuar şi loc de pelerinaj pentru legionarii Gărzii de Fier şi pentru toţi naţionaliştii din lume.